PRVI KORAKI

GLASILO OŠ TONETA PAVČKA
ŠOLSKO LETO 2018/19

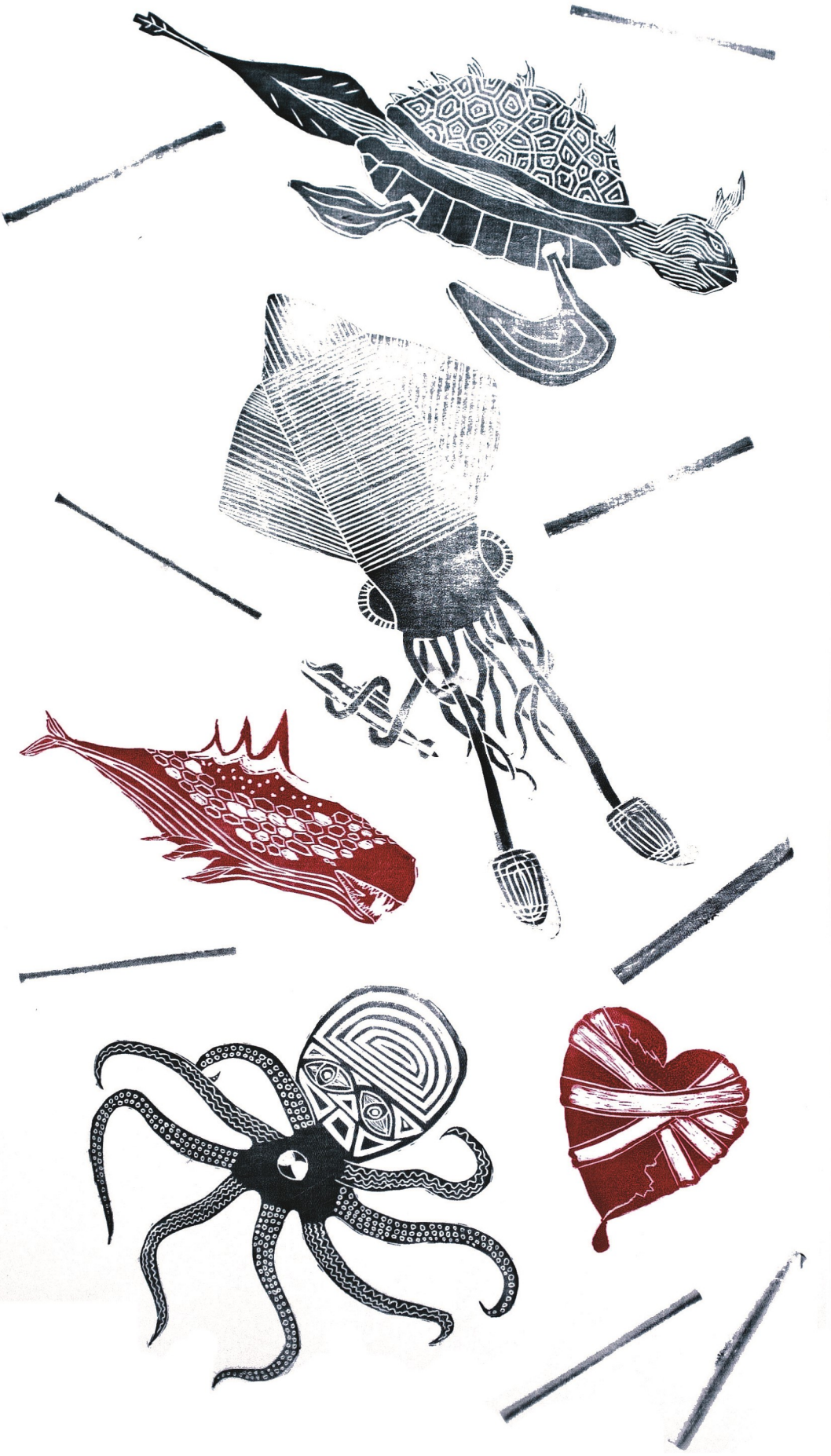

Jan Barbo, Jure Bobnar, Simon Kovačič, Žan Povše Žagar, Miha Rozman, 7. r.

PRIJETNO BRANJE

UVODNIK

Dragi bralke in bralci,

v letošnjem šolskem letu 2018/19 se je zgodilo veliko zanimivosti; od obiska Nine Pušlar, različnih tekmovanj, projektov, obiskov zanimivih ljudi do dnevov dejavnosti. Najbolj zanimive dogodke smo zapisali, da jih ne bomo prehitro pozabili. V glasilu je zapisanih veliko člankov, ki smo jih raziskali učenci novinarskega krožka. Nekaj je tudi poustvarjanj, ki so nastajala pri pouku. V glasilu lahko preberete intervju z našimi košarkarji in priljubljeno pevko Nino Pušlar. Napisali smo članek o računalniških igricah, predstavili smo vam brainobrain. Ponujamo vam najnovejše modne smernice za pomlad—poletje. Za vas imamo tudi križanko in recept.

Želimo vam prijetno branje.

Eva in Filip, člana uredniškega odbora

KAZALO

4 Teden pisanja z roko
5 Vsestranski trening možganov
7 Intervju z Žoltastimi troti
8 Jabolko s peči
10 Vse bolj priljubljene računalniške igrice
11 Urugvajska pisateljica na obisku
12 Zadnji koledarski dan in koncert
14 Osma glasbena olimpijada
16 Regijski otroški parlament
17 Intervju s slikarjem Brankom Šusterjem
18 Erasmus+ izmenjavi v Latviji in na Nizozemskem
20 Ekskurzija v Celovec
21 Ekskurzija v London
23 V svetu filmov
24 Za lačne želodčke
26 V svetu rim in domišljije
37 Modni trendi za pomlad—poletje 2019
38 Križanka
39 Slovo devetošolcev

KOLOFON

Uredniški odbor: Pia Fornezzi Rezelj, Filip Fortuna, Ema Gracel, Urban Matko, Nejc Rožmanc, Matevž Špilar, Maks Zupan, Eva Zupančič, 8. r.

Mentorica: Nastja Stropnik Naveršnik

Fotografije: Maks Zupan, arhiv Osnovne šole Toneta Pavčka

Naslovnica: Maks Zupan

Obdelava fotografij: Klemen Kramar

Slikovno gradivo: Aleša Sušnik Škedelj

Lektoriranje: Barbara Goršič, Nastja Stropnik Naveršnik

Oblikovanje: Nastja Stropnik Naveršnik

Izdala in založila: Osnovna šola Toneta Pavčka, Postaja 1, 8216 Mirna Peč

Kraj in datum: Mirna Peč, junij 2019

Spletna izdaja

Osnovna šola Toneta Pavčka

TEDEN PISANJA Z ROKO

OŠ Toneta Pavčka se je v letošnjem šolskem letu pridružila Društvu radi pišemo z roko. Med 21. in 25. januarjem 2019 smo obeležili teden pisanja z roko. Izvedli smo različne dejavnosti, povezane s pisanjem; prvošolci so raziskovali pisave zaposlenih, pokazali, kako se podpišejo ter k sodelovanju povabili devetošolce; le-ti so jim prebrali pravljico, poslušali njihovo branje, nato pa jim pokazali, kako se podpišejo oni. Skupaj so si ogledali rokopise zaposlenih, jih primerjali in ugotavljali, komu bi pripadali. Ja, poznalo se je, da dlje kot obiskuješ šolo, več pisav prepoznaš.

Mentorici:
Darja Gibičar in Staša Hočevar Zajc
Sodelujoči: 41 prvošolcev, 20 devetošolcev, večina zaposlenih v naši šoli (strokovni delavci, vodstveni kader ter tehnično osebje – približno 50), starši prvošolcev ter tisti, ki so za teden pisanja z roko izvedeli na hodniku pred 1. razredom in so sodelovali v naših aktivnostih.

Vse, kar smo raziskovali in zapisali, smo razstavili na hodniku 1. triletja. K sodelovanju smo povabili tudi starše prvošolcev in mimoidoče, ki so želeli sodelovati ter dodati svoj rokopis. Zapisali so: »To je moja pisava. Nihče drug nima take.« In se podpisali.

Ob koncu tedna smo se z objavo članka in fotografij na spletni strani naše šole vsem zahvalili za sodelovanje z naslednjimi besedami: »Hvala vsem, ki ste sodelovali v tednu pisanja z roko ter z nami raziskovali. In vsem, ki se trudite v hitrem tempu življenja ohranjati pisanje z roko.« Skupaj smo ugotovili, da niti dve pisavi nista enaki, vsaka je unikatna in izraz posameznika. Je posebna. Kot pravi Tone Pavček:

»Vsak človek je zase svet,
čuden, svetal in lep
kot zvezda na nebu ...«

Staša Hočevar Zajc in Darja Gibičar

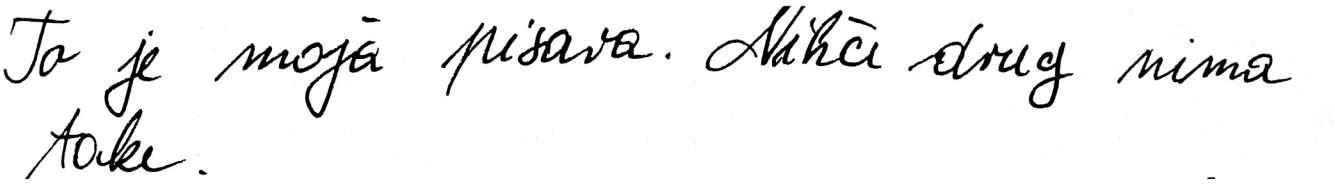

VSESTRANSKI TRENING MOŽGANOV

… TO JE BRAINOBRAIN

Brainobrain je posebna metoda, ki otrokom pomaga pri razvijanju koncentracije, govornih sposobnosti in odločnosti. Pri tej metodi računamo, se pogovarjamo, izboljšujemo svoje reflekse. Tudi sam obiskujem program Brainobrain in mislim, da mi je zelo pomagal v življenju, postal sem pogumnejši, lažje spoznavam ljudi in se z njimi pogovarjam.

Kaj pri Brainobrainu delamo?

Metoda Brainobrain je preprosta, zabavna in zelo privlačna. Poteka v obliki treningov, ki so enkrat na teden po dve uri. Ima 10 težavnostnih stopenj. Pri prvih štirih stopnjah spoznavamo Brainobrain, se učimo. Od 5. do 10. stopnji znanje nadgrajujemo, dodajamo decimalke, računamo zahtevnejše račune. Najprej se 4 mesece učimo računati z abakusom, nato nadaljujemo z računanjem brez abakusa. Učimo se biti pozorni na svoje misli in vadimo, da bi povečali notranjo jasnost s sliko kroglic. Kadar vadimo uporabo svojih vizualnih abakusov, je aktivirana naša domišljija. Učimo se, kako si abakus predstavljati v svoji glavi, tako da ni več potreben. Glede na stopnjo, ki jo obiskujemo in uporabnost pri vsaki dnevni vaji, si lahko predstavljamo do 10 abakusov hkrati. To pomeni, da istočasno izvajamo različne matematične operacije (množenje, deljenje, seštevanje, odštevanje).

Zakaj so razvili Brainobrain?

Metodo Brainobrain so razvili, da bi spodbudili enakomeren razvoj leve in desne možganske polovice. Izumila sta ga Indijca Anand Subramaniam in Arul Subramaniam.

Pomembnost leve in desne možganske hemisfere?

Klasično šolanje je večinoma usmerjeno v razvoj leve možganske polovice, ki skrbi za logiko. Razum predstavlja desna polovica, ki je odgovorna za ustvarjalnost, in je navadno slabše razvita. Čeprav so cenjene predvsem človekove lastnosti, ki izhajajo iz leve polovice možganov, je izjemno pomembno, da je dobro razvita tudi desna polovica, saj ima izjemen pomen pri hitrosti učenja, koncentraciji, spominu, reševanju problemov, iskanju rešitev, senzitivnosti, ustvarjalnosti … Te lastnosti pa ustvarjajo uspešne, ustvarjalne ljudi.

Na čem temelji Brainobrain?

Brainobrain temelji na mentalni aritmetiki (vedi o računanju) s pomočjo abakusa (tj. leseno azijsko računalo) in NLP tehnikah. S pomočjo abakusa v zelo kratkem času pridemo do hitrih in vidnih sprememb v našem obnašanju in sposobnostih.

Kaj je NLP?

NLP (nevrolingvistično programiranje) je znanost o postopku razmišljanja, komunikacije in obnašanja. Povečanje zavedanja naših besed pri ustvarjanju misli lahko pripomore k oblikovanju naše osebnosti, obnašanja, aktivnosti in naših ciljev. Pri otrocih to zavedanje vodi do razvoja vodstvenih sposobnosti, samozavesti in pametnega razporejanja virov (časa, prostora, pogojev ...) za uspešno doseganje najvišjih ciljev.

Nejc Rožmanc, 8. a

V Dubaj na Brainobrain festival

Konec novembra 2018 sem odpotovala v Dubaj v Združene arabske emirate. Namen potovanja je bil spoznavanje arabske kulture, njihove vere, sveta, kulinarike, arhitekture in nenazadnje udeležitev na mednarodnem Brainobrain festivalu, ki je potekal 24. novembra 2018. Festivala v Dubaju se je udeležilo 20 otrok iz Slovenije, iz Novega mesta in okolice smo odšla tri dekleta, ki smo bile na zadnji (deseti) stopnji, s svojo trenerko.

Festival je tekmovanje v hitrostnem računanju, vendar ga organizatorji poimenujejo tako zaradi občutka zabave in sprostitve, saj ni pomemben rezultat, ki ga dosežemo, ampak gre za veliko izkušnjo, ki vsem najstnikom s celega sveta ogromno pomeni. Vsa tri dekleta smo se v Novo mesto vrnila s srebrnimi medaljami.

V teh nekaj dneh, ko smo bile v Dubaju, smo spoznale veliko ljudi, ki so bili zelo odprti in komunikativni. Stike smo navezale z domačini, z družino iz Indije ter nekaterimi priseljenci, ki smo jih spoznale na javnih prevozih, ki smo jih uporabljale. Ljudje so prijazni in vljudni. Obisk arabskega sveta mi je bil zelo všeč in mi bo za vedno ostal v lepem spominu.

Pia Fornezzi Rezelj, 8. a

INTERVJU Z ŽOLTASTIMI TROTI

Na intervju smo povabili košarkaše naše šole, ki trenirajo v KK Žoltasti troti. To so Samo Brudar, Jure Rus in Urban Matko. Fantje trenirajo v kategoriji do 15 let (U15), Samo in Jure tekmujeta tudi za kadete (U17). Treninge imajo štirikrat na teden. Fantje so uspešni učenci in perspektivni košarkaši.

Koliko časa se že ukvarjate s košarko?
Jure in Urban: 5 let.
Samo: 8 let.

Kakšna je vaša pozicija v ekipi?
Urban: Nimamo je, vsi smo na vseh pozicijah. Razen Sama, ki je kapetan naše ekipe.

Zakaj ste se med vsemi športi odločili ravno za košarko?
Jure: Enkrat sem šel pogledat na trening in takrat sem se začel zanimati zanjo, saj mi je postala zelo zanimiva.
Urban: Že od malega sem imel košarko zelo rad, z očetom sva hodila na tekme, potem pa sem se odločil, da se bom v njej preizkusil tudi sam.
Samo: Že od malega sem si želel preizkusiti se v košarki, z vajami in trudom sem prišel v ekipo.

Kdo je vaš vzornik?
Jure in Urban: Luka Dončić.
Samo: Goran Dragić.

Ali vas starši podpirajo?
Jure: Ja.
Urban: Seveda.
Samo: Ja.

Vas poleg košarke zanima še kakšen drug šport?
Jure: Ne.
Urban: Ja, športno plezanje.
Samo: Ja, atletika.

Ali se nameravate s športom ukvarjati tudi poklicno?
Jure in Urban: Ne.
Samo: Da.

Kolikokrat na teden imate treninge?
Samo: Štirikrat na teden.

Kako potekajo vaši treningi?
Urban: Najprej se ogrejemo, nato naredimo raztezne vaje. Nato delamo različne vaje, gremo skozi potek akcij ali delamo na svoji fizični pripravljenosti.

Ali hodite na tekme tudi kot gledalci?
Samo: Da, ko imamo čas.

Ali menite, da je pri igri bolj pomembna višina ali tehnika?
Urban: Zagotovo tehnika.

Ali pri igri vedno igrate "na moč" ali se kdaj "tudi šparate"?
Samo: Ne se šparat. Vedno igramo na moč.

Ste že kdaj imeli hujše poškodbe?
Jure: Ne, k sreči le zvit gleženj, nič hujšega.
Urban: Ja, zlom podlahtnice in nategnjeno križno vez.
Samo: Ja, natrgano mišico.

Kateri je vaš najboljši dosežek?
Jure: 1. mesto v ligi.
Samo: Ko smo premagali vse ekipe v Zadru in dvakrat zmagali turnir.

Na kaj ste v življenju najbolj ponosni?
Jure: Vsi smo vestni učenci, zato smo zagotovo ponosni na svoje ocene.

Ali imate še druge hobiji?
Jure: Igranje klavirja.
Urban: Plezanje.
Samo: Gasilstvo, ministriranje in tek.

Eva Zupančič, 8. a

JABOLKO S PEČI

Tudi letos smo učenci sodelovali na tekmovanju *Turizmu pomaga lastna glava.* Letošnja tema je bila turistični spominek, in sicer smo ga poimenovali Jabolko s peči. Začeli smo z vprašanjem *Kaj sploh je turistični spominek?* Za nas je turistični spominek lep na izgled, uporaben, ima vrednostno noto. Ker smo EKO šola, smo poskrbeli tudi za eko vidik. Želeli pa smo si, da je naš spominek tudi kakovosten. Da smo lahko naredili turistični spominek, smo raziskali zgodovino turističnega spominka.

Sledilo je načrtovanje dela, katerega poglavitno vprašanje je bilo *Katerim ciljem želimo slediti?* Odločili smo slediti naslednjim ciljem:

- spominek trajno povezati z našim krajem,
- izdelek predstaviti z vsemi petimi čutili,
- izdelek ročno narediti,
- spodbuditi sodelovanje med lokalnimi pridelovalci in rokodelci v občini,
- spodbujati skrb za ohranitev naravnega okolja,
- vzbuditi radovednost turistov za ponovni obisk Mirne Peči,
- spodbujati starejše generacije, da prenašajo znanje in izkušnje na mlajše,
- prispevati k turistični ponudbi našega kraja.

Zatem pa smo naš načrt ločili na posamezne dele, in sicer:

- pridobivanje informacij o kraju s poudarkom na izpostavljenih značilnostih,
- idejna zamisel spominka,
- sodelovanje z lokalnim okoljem,
- izdelava spominka,
- predstavitev spominka lokalni skupnosti,
- predstavitev spominka na turistični tržnici,
- priprava promocijskega gradiva,
- trženje spominka.

Naša prva točka je bila pridobivanjem informacij o kraju. Začeli smo z nastankom imena kraja. Raziskali smo naravne in kulturne znamenitosti ter s čim se ljudje v našem kraju največ ukvarjajo. Ugotovili smo, da je ta panoga kmetijstvo. Sledila je idejna zamisel spominka. Zamislili smo si ogrodje jabolka (nosilo bo simboliko kraja). Ker želimo spodbujati skrb za okolje, je naše ogrodje narejeno iz recikliranega materiala. Ogrodje bo lahko turist ponovno uporabil za shranjevanje suhih živil.

V notranjosti se skrivajo naslednji sestavni deli:

Na dnu posodice je **suho seno**, predstavlja značilen vonj po travah in zeliščih. V našem kraju seno predstavlja krmo živalim.

Na suho seno je postavljena **glinena posodica**, ki predstavlja zemljo našega kraja. Njena sestava je pretežno ilovnata, na otip pa je hrapava, kot so hrapave roke domačinov, ki obdelujejo takšno zemljo.

Na dnu glinena posodice je kozarec z **domačo skuto**, ki je proizvod lokalne kmetije.

Skuta je prelita z **medom**, ki je produkt naših čebelarjev in spominja na izvorno ime kraja.

V skledico je položena **žemljica**, katere oblika spominja na pšenično zrno, ki ga kmetje pridelujejo na svojih njivah. Predstavlja zgodovino mlinarstva v kraju in peke kruha ter drugih pekovskih izdelkov.

V embalažo je zapičena **lesena žlička**, saj les predstavlja domače gozdove.

V skledici so tudi **jabolčni krhlji** iz lokalne pridelave.

K sodelovanju v projektu smo povabili lokalne kmetije in jim predstavili našo zamisel. Pozanimali smo se o predvidenih stroških, da smo lahko oblikovali realno ceno izdelka. Na koncu smo naš izdelek tudi izdelali. Začeli smo z ogrodjem in nadaljevali s skodelicami, nato pa v embalažo vložili vse elemente. Izdelek smo predstavili lokalni skupnosti in Občini Mirna Peč ter se dogovorili o možnosti vključitve spominka v Muzej Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka.

Z našim turističnim izdelkom smo sodelovali na tekmovanju, ker smo prejeli srebrno priznanje. Da pa smo se res držali našega naslova, smo za stojnico naredili krušno peč, Maks je igral diatonično harmoniko, vsi pa smo bili oblečeni v bele majice z našim logotipom.

V projektu smo sodelovali Pia Fornezzi Rezelj, Nadja Jarc, Urban Matko, Urša Matoh, Matevž Špilar, Maks Zupan in Eva Zupančič pod vodstvom mentoric Tatjane Kupljenik in Aleše Sušnik Škedelj.

Eva Zupančič, 8. a

VSE BOLJ PRILJUBLJENE RAČUNALNIŠKE IGRICE

Računalniške igre so ena od najpopularnejših dejavnosti med mladimi v sodobnem času. Obstaja več različnih tipov iger (strelne, ustvarjalne, miselne …). Najbolj popularne igre med mladimi trenutno so:

- Fortnite Battle Royale (lahko jo igramo na računalniku, na določenih telefonih, na različnih konzolah),
- PUBG ali PlayerUnknown's Battlegrounds (lahko jo igramo na telefonu (kjer je zastonj), računalnikih in konzolah (30 $)),
- Call of Duty: Black OPS (lahko jo igramo na računalnikih in na konzolah).

Mladi igramo igre predvsem zato, ker so zabavne in podobne resničnemu svetu. Med igranjem računalniških iger smo prijatelji povezani med seboj in v igri sodelujemo. Povežemo se lahko tudi z vrstniki iz drugih držav in tako spoznavamo nove prijatelje. Najbolj popularne igre so zelo dobro narejene, saj med igranjem iger npr. rešujemo svet in poskušamo ubiti nevarnega nasprotnika, dirkamo z avtomobili ali letali ter smo za svoj uspeh nagrajeni z različnimi nagradami, ki jih imenujemo "items". Prav to pa povzroča zasvojenost, saj se vsi trudimo biti čim boljši in čim večkrat zmagati. Obstajajo tudi mirnejše igre, kjer si npr. urejamo hiše in posestva ali igramo razne miselne igre.

SLABOSTI

Slabih lastnosti iger je veliko: zasvojenost, agresivnost, nespečnost, zanemarjanje šolskih obveznosti, pomanjkanje družabnosti. Zato je zelo pomembna časovna omejitev igranja, za katero ponavadi ne poskrbimo sami, ampak naši starši.

PREDNOSTI

Lahko jih igramo s prijatelji, tudi kadar se ne moremo srečati v živo, pridobivamo nove prijatelje, starši se lahko povežejo z otroki, ko skupaj z njimi igrajo igre, kadar igramo z vrstniki iz drugih držav, se učimo bolje govoriti tuj jezik, igramo s prijatelji, s katerimi bi se sicer redko videli, npr. s prijatelji z morja, včasih pa nas igrice povežejo z vrstniki, s katerimi se prej nismo veliko družili. Nekatere igre so tudi poučne.

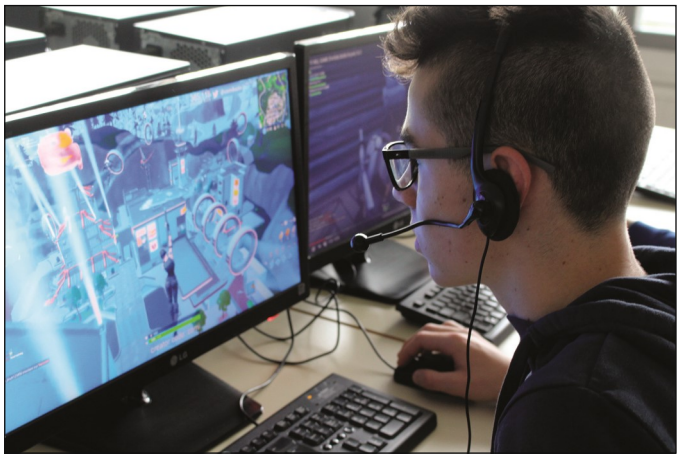

Računalniške igre so sicer bolj priljubljene med fanti, ampak tudi dekleta se nam rada pridružijo in so v igrah zelo uspešna. Računalniške igre so sicer zelo zabavne, ampak še vedno se je bolj zabavno družiti s prijatelji v živo. Zato so v svetu vedno bolj popularne sobe pobega ali "escape rooms", ki so podobne računalniškim igram, le da tam uganke rešujemo skupaj v prijetni družbi.

Matevž Špilar in Maks Zupan, 8. r.

URUGVAJSKA PISATELJICA NA OBISKU

Urugvajska pisateljica Susana Aliano Casales nas je obiskala v ponedeljek, 8. aprila 2019. Obisk je bil organiziran v sodelovanju z Barbaro Pregelj, doktorico znanosti, prevajalko, literarno zgodovinarko in predavateljico. Učenci 1. in 2. razreda so prisluhnili predstavitvi knjige z naslovom *Leru leru* v španskem jeziku ob sprotnemu prevodu v slovenščino. Zgodba govori o ustrahovanju, posmehovanju drugim in daje odlično iztočnico za pogovor o tej temi ter razvijanju empatije. Špansko govoreča pisateljica iz oddaljenega Urugvaja je na učence naredila velik vtis. Z zanimanjem so prisluhnili španščini ter tu in tam kakšno besedo razumeli že brez prevoda, ob koncu druženja pa so se zahvalili kar po špansko: Gracias. Barbari Pregelj se zahvaljujemo za priložnosti, da nam z gosti iz tujine omogoči pogled »čez planke«.

Darja Gibičar

Z urugvajsko pisateljico Susane Aliano Casales smo opravili intervju.

Zakaj ste se odločili za takšen naslov knjige?
Besede ˝šlik šlak˝ se pravzaprav danes ne uporabljajo več, danes se uporabljajo druge besede, kot je npr. luzer. Ko sem bila majhna, smo uporabljali besede ˝šlik šlak˝, zato je takšen naslov knjige.

Se pravi, da je knjiga napisana po resničnih dogodkih.
Ja, po resničnih dogodkih.

Koga predstavljajo glavni junaki v zgodbi?
To je zgodba, ki temelji na resničnih dogodkih, to pomeni, da so osebe iz zgodbe v resnici vzete iz mojega resničnega življenja. Deklica iz zgodbe, ki se norčuje iz dečka, sem jaz. Tudi deček je resnična oseba. Oba doživiva preobrazbo.

Zakaj ste se odločili zgodbo predstaviti v knjigi?
To je založniška odločitev. Moja založba, založba Más Pimienta, izdaja slikanice. Znotraj našega programa je v sodelovanju z ilustratorko nastala ideja in nato slikanica.

Kaj je sporočilo knjige?
Sporočilo zgodbe je, da se lahko vsi spremenimo. V to načelo verjamem in ga živim.

Kje ste spoznali ilustratorko?
Na bolonjskem knjižnem sejmu – to je zelo velik knjižni sejem, specifičen prav za mladinsko književnost.

Zakaj ste se odločili postati pisateljica za otroke?
Sama sebi se zdim veliko bližje otrokom kot odraslim.

Napisali ste veliko knjig. Ali ima vsaka knjiga svojo zgodbo ali so med seboj knjige povezane?
Vsaka knjiga ima svojo zgodbo, a se teme povezujejo. Navadno izbiram literarne junake, ki so iz kakšnega majhnega mesta ali vasi, in se jim dogajajo za njih neobičajne stvari.

Kje dobite navdih za knjige?
Zgodbe vedno temeljijo na resničnih dogodkih.

Koliko časa ste pisali knjigo Šlik Šlak?
V bistvu je nastajanje slikanice – kot založniški projekt – trajalo eno leto. Zgodbo pa sem pisala dlje časa, potrebovala sem 2 leti.

Ali se poleg pisanja ukvarjate še s čim drugim?
Sem pisateljica, založnica in lektorica, to so stvari, ki jih rada počnem.

Urša Matoh in Eva Zupančič, 8. a

ZADNJI KOLEDARSKI DAN IN KONCERT

Na zadnji dan v letu 2018, v petek, 21. 12. 2018, smo imeli učenci OŠ Toneta Pavčka praznik plesa in glasbe. Kulturni dan smo začeli s proslavo, sledilo je medsebojno razredno obdarovanje, kjer smo lahko za razred, ki smo ga pred tem izžrebali, pripravili krajši program, igre, delavnice, da smo se malo spoznali, in izdelali simbolna darila. Nadaljevali smo s skupnim šolskim plesom, nato pa s težko pričakovanim koncertom Nine Pušlar.

Eva Zupančič, 8. a

Nina Pušlar je slovenska glasbenica, ki je svojo glasbeno kariero začela že v najstniških letih. Je zelo znana slovenska pevka in naši šoli zelo priljubljena med učenci. Zadnji šolski dan v letu 2018 smo na šoli imeli prazničen dan. Gostili smo glasbenico Nino Pušlar. Po prijetnem koncertu, polnem zabave in plesa, v katerem je uživala cela šola, sva z njo naredila intervju.

Kakšni so vaši spomini na osnovnošolske dni? Ali ste si že takrat želeli postati pevka?
Zelo lepe spomine imam na osnovnošolske dni. Spomnim se, da smo s prijateljicami prvič kot skupina Daylight zapele na naši šolski valeti in takrat doživele zelo lep odziv. To je bil zelo lep glasbeni zaključek moje osnovne šole. V osnovni šoli sem prepevala v zborih, obiskovala glasbeno šolo in igrala prečno flavto, igrala sem v pihalnem orkestru. Tako da je bila moja osnovna šola ves čas prepletena z glasbo in sem že kot mala deklica sanjala o tem, da bom nekoč pevka.

Kdo je bil vaš najljubši pevec, ko ste bili mladi? Kdo pa sedaj? Katera je vaša najljubša pesem?
Spomnim se, da sem poslušala Kelly Clarkson, od slovenskih glasbenikov pa sem vedno oboževala Nušo Derendo, Alenko Godec ... Slovenske pesmi sem zelo rada prepevala. Danes poslušam zelo raznoliko glasbo. Izpostavila bi Norah Jones in Johna Mayerja. Moja najljubša pesem je Perfectly lonely Johna Mayerja.

Kdo je bil/je vaš idol?
Oseba, ki mi je blizu, jo zelo čutim in sem jo spremljala ves čas na njeni glasbeni poti (njena pot je bila zelo težka, naporna in pestra), je Tina Turner. Pri svojih sedemdesetih je še vedno kot raketa na odru, polna energije in je iskrena v tem, kar počne.

Kdo vas na vaši glasbeni poti najbolj podpira?
Mislim, da je tista opora, ki jo dobiš znotraj sebe, najbolj pomembna, da zaupaš vase, da verjameš vase, da iskreno počneš to, kar počneš … Potem pa je tukaj band, ljudje, s katerimi delam, sodelavci … Mogoče so na začetku to družina in bližnji prijatelji, ko pa enkrat prideš na glasbeno pot in smo večino časa okrog na odrih, po koncertih, je ta opora ekipa, s katero delaš; pred koncertom, po koncertu in seveda na odru. Trenutno so to najpomembnejši ljudje v mojem življenju.

Ali v avtomobilu, ko se vozite, poslušate glasbo? Ali prepevate svoje ali tuje pesmi?
Prepevam svoje pesmi, tudi tuje. V avtu poslušam glasbo, trenutno radio Ars, ki vrti pretežno klasično glasbo, ki me pomirja. V mojem tempu življenja mi na poti paše malo bolj umirjena glasba.

Na katero svojo pesem ste najbolj ponosni? Zakaj?
Pesem Tvoja kri, ki je zelo osebna pesem, najbolj izmed vseh. Gre za pesem, ki sem jo posvetila svoji mami. Pa pesem Med vrsticami, ki je bila moja prva avtorska pesem. Zelo všeč mi je tudi pesem Lepa si, za katero sem si kar nekaj časa želela, da bi ugledala luč sveta, posvetila sem jo vsem predstavnicam ženskega spola … To so tri, ki bi jih izpostavila.

Koliko vam pomenijo glasbeni dosežki in udeležba na glasbenih festivalih?
Uspeh je zame to, da naredim dober oz. lep koncert, kar pomeni, da je publika vesela, zadovoljna in gre domov z lepimi občutki, da dobi nekaj lepega od nas na odru. To je zame uspeh, ki ga nikoli nisem merila z rezultati drugačne vrste. Sem se pa udeleževala številnih festivalov, morda nekoč bolj kot sedaj, ker je bila to lepa priložnost, da predstavim novo pesem in da me publika spozna.

Kje jemljete navdih za svoje glasbeno ustvarjanje?
Iz vsega, kar se mi trenutno dogaja. Življenja, ki ga živim, ko opazujem ljudi, ko poslušam različne zgodbe; lepe ali pa mogoče manj lepe. Večinoma pa raje pojem o tistih lepih, pozitivnih, spodbudnih. Strmim k temu, da so besedila pozitivna in da ljudje, ko pesem poslušajo in pojejo, uživajo v njej in so dobre volje.

Ali se vam zdi pomembno sodelovanje z drugimi glasbeniki? S kom bi si še želeli ustvariti duet?
Zdi se mi lepo, da sodelujemo, da se združita glasbenika iz dveh glasbenih zvrsti, da poskusimo nekaj drugačnega, kot običajno počnemo. Tudi publika vedno zelo lepo sprejme takšna sodelovanja, ki so pomembna za slovensko sceno. Moja velika želja je, da bi pela v duetu s Tino Turner.

Ali vam je všeč, da vas ljudje ustavljajo na ulici in prosijo za avtograme ter fotografiranje?
Me ne moti. To je del poklica, ki ga opravljam, vedno sem imela lepe in pozitivne izkušnje s tem.

Pia Fornezzi Rezelj in Matevž Špilar, 8. r.

8. GLASBENA OLIMPIJADA

V nedeljo, 10. 3. 2019, je na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana potekala 8. slovenska glasbena olimpijada. V letošnjem šolskem letu sta se državnega tekmovanja udeležila Eva Zupančič, 8. a, in Tevž Kupljenik, 7. b, ter tekmovala z 58 drugimi osnovnošolci iz cele Slovenije.

Glasbena olimpijada je prav posebno tekmovanje, ki glasbeno nadarjenim učencem 3. triletja osnovne šole omogoča kompleksno glasbeno predstavitev; z reševanjem nalog v pisnem testu preverijo svoje glasbeno znanje in sposobnosti slušnega zaznavanja ter prepoznavanja različnih glasbenih prvin, s pevsko predstavitvijo pa izkažejo svojo muzikalnost in interpretacijske sposobnosti. Prav poseben dogodek je za tekmovalce izvedba avtorske skladbe, napisane prav za to priložnost.

Mentorica Ema Igličar

Za 3. del tekmovanja sta Eva in Tevž ustvarila lastni avtorski skladbi z naslovom Voščilo (dvoglasje, viola in klavir) in Odtenki baroka (oboa in klavir), ki smo ju predstavili v dvorani Lucijana Marije Škerjanca. Sodelovale so še učenke Nadja Jarc in Nuša Zajc, glas, in Urša Matoh, viola.

Maja Cesar, 9. a

Matevž Fartelj, 5. b

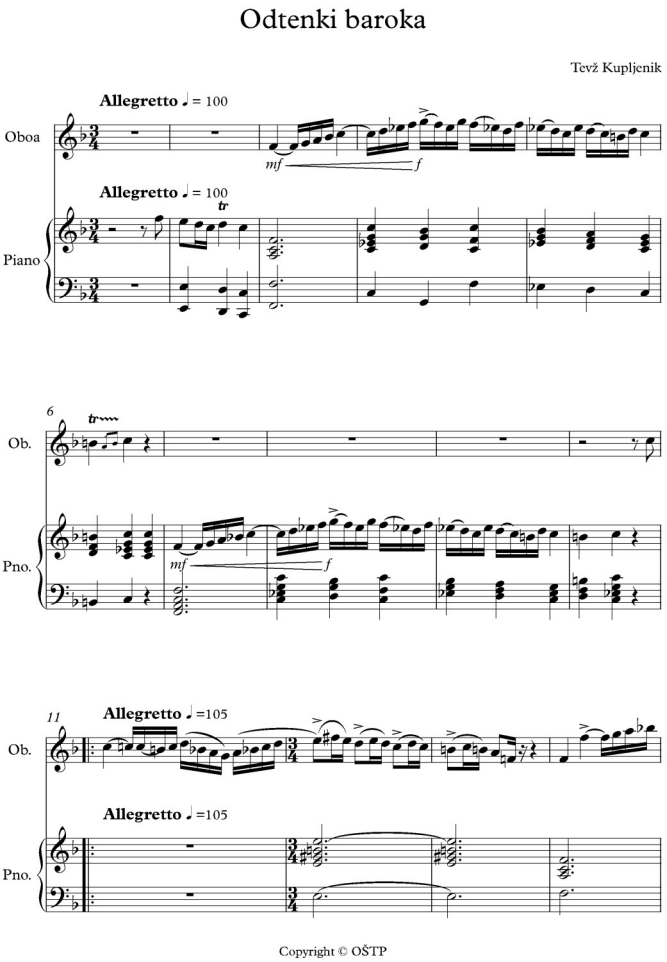

Copyright © OŠTP

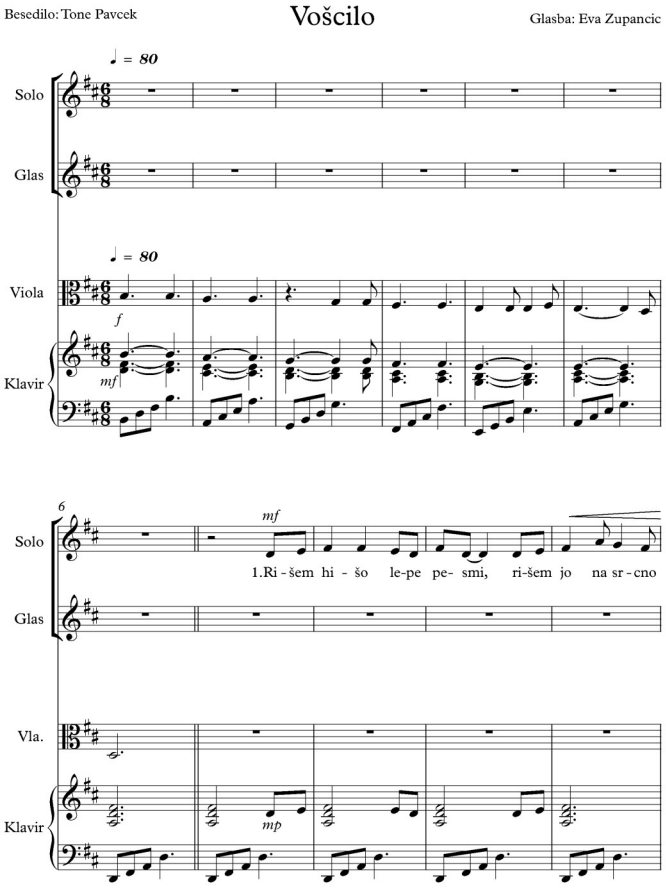

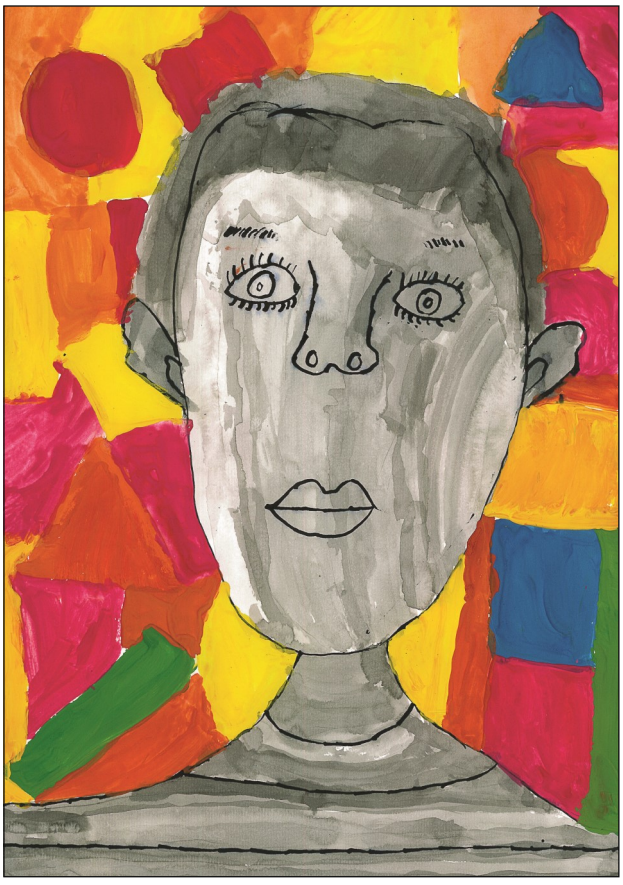

David Žebula, 5. a

REGIJSKI OTROŠKI PARLAMENT

Svetniške klopi novomeškega rotovža smo v torek, 19. 3. 2019, zasedli mladi parlamentarci, saj smo se udeležili 29. otroškega parlamenta. Bilo nas je 36 iz 23 občin širše dolenjske regije. Letos smo se na srečanjih otroškega parlamenta ukvarjali z isto tematiko kot lani, in sicer Šolstvo in šolski sistemi. Ta je bila razdeljena na »Odnose v šoli«, »Učne vsebine«, »Metode in načini poučevanja/učenja« ter »Šola za življenje«.

V naši šoli smo se na regijski parlament pripravljali s srečanji predstavnikov vseh oddelkov od 4. do 9. razreda. Razpravljali smo o tem, kar smo že storili v prejšnjih letih in kaj nameravamo narediti v naslednjih letih, da bi našo šolo naredili čim bolj prijazno za učence. Skozi srečanja smo spoznali, da na šoli veliko kakovostnih dejavnosti že imamo, ki vsakodnevno popestrijo ne le ure pouka, ampak tudi čas po njem, kljub temu pa smo izrazili želje po novih pridobitvah.

Na regijskem parlamentu smo se pogovarjali, kako bi učenci spremenili šolski sistem. Začeli smo z branjem poročil in jih pokomentirali. Bilo je veliko zanimivih idej in argumentov.

Večina se nas je strinjala, da bi učiteljem morali dali več pravic in s tem zagotovili večji mir v razredu.

Večina parlamentarcev je omejila uporabo telefona na šolskem ozemlju.

Najboljša ideja se mi je zdela »pouk na prostem«, saj je znanstveno dokazano, da se tako poveča koncentracija in si možgani več zapomnijo.

Po razpravi smo se razdelili v skupine in delali na posameznih idejah, ki smo jih nato tudi prebrali. Regijskega srečanja se je udeležil tudi župan MO Novo mesto Gregor Macedoni, ki je odgovoril na nekaj otroških vprašanj. Parlament je hitro minil. Na koncu smo izbrali sedem predstavnikov, ki bodo našo regijo zastopali na nacionalnem otroškem parlamentu.

Urban Matko, 8. b

INTERVJU S SLIKARJEM BRANKOM ŠUSTERJEM

V sklopu projekta Rastoča knjiga smo gostili likovnega ustvarjalca Branka Šusterja, ki je dopoldan z učenci izvedel likovno delavnico, po prireditvi pa je v zgornjem nadstropju šole odprt svojo razstavo , ki jo je poimenoval Reliefi in kolaži. Razstava je na ogled v šolski avli.

Branko Šuster se je rodil leta 1952. Študiral je likovno vzgojo na Pedagoški akademiji in šolsko pedagogiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Bil je učitelj likovne umetnosti. Leta 2014 je končal dolgoletno poklicno pot in se posvetil samostojnemu ustvarjalnemu delu. Ustvarja predvsem reliefe iz gline, kolaže, malo plastiko.

Kdaj ste se začeli ukvarjati z umetnostjo?
Vsak človek ima talente za eno ali več oblik ustvarjalnosti. Nekateri odkrijejo svoje talente zgodaj, drugi pozno. Jaz sem sicer zelo rad risal junake iz pustolovskih knjig, a v osnovni šoli niti pomislil nisem, da bom učitelj likovne umetnosti in ustvarjalec.

Zakaj ste se odločili za študij likovne umetnosti?
Ko odkriješ svoje talente, jih začneš razvijati, izbereš ustrezno šolo. Izbiral sem med šolami, ki so bile na razpolago, odločil sem se za študij likovne vzgoje na Pedagoški akademiji, potem pa še za študij pedagogike na Filozofski fakulteti Ljubljana.

Bili ste učitelj likovne umetnosti. Kako se spominjate učiteljskega poklica?
Imel sem srečo, da je bila moja služba hkrati moj poklic. V službo hodiš, da zaslužiš, poklic pa pomeni, da opravljaš delo, za katerega si poklican. Delo z učenci, večinoma je bilo to na osnovni šoli Grm v Novem mestu, mi je bilo v veselje.

Kdaj ste se odločili za samostojno umetniško pot?
V času službovanja sem ustvarjal v prostem času, zdaj pa mi je likovno ustvarjanje na prvem mestu.

Iz katerih materialov ustvarjate in zakaj?
Razstavljeni so reliefi iz barvane, žgane gline in kolaži. Obe slikarski tehniki poznate, saj delate kolaže in ustvarjate iz gline. Mislim, da tehnika sama ni najpomembnejša; vsi poznate svinčnik, pa je risba s svinčnikom najtežja risarska tehnika. Z glino je tako, ko enkrat začneš oblikovati, te zasvoji.

Kaj vas navdihuje pri ustvarjanju?
Veliko ljudi misli, da je glavna naloga likovnega ustvarjalca narisati, upodobiti nek motiv po opazovanju. To ni enostavno, kdor to zna, si zasluži spoštovanje. Mnogi likovni ustvarjalci iščejo nove poti likovnega izražanja. Rad bi povezal pretekli in sedanji čas, kako so ljudje, predvsem iz srednjega in starega veka, razmišljali, mislili, čutili, kako so to kodirali, zapisali na likovni način in kako bi lahko njihova spoznanja uporabno povezal z današnjim časom.

Koliko razstav ste že imeli?
Imel sem 15 samostojnih, skupinskih nisem štel.

Katere lastnosti so pomembne za dobrega umetnika?
Tiste, ki jih poznate iz odraslih pridig. Bodi pošten, priden, predvsem radoveden in ne obupaj pri prvi oviri.

Urša Matoh in Eva Zupančič, 8. a

ERASMUS+ IZMENJAVI V LATVIJI IN NA NIZOZEMSKEM

Oktobra 2018 so se učenca Jurij Jarc in Urh Kic, 6. r., učiteljici Sanja Pavlinić Vidic in Polona Rozman ter ravnatelj Danijel Brezovar udeležili izmenjave v Latviji. Na pot so se odpravili 6. oktobra 2018. Večina dela je potekala v osnovni šoli Annas Brigaderes v kraju Zelmeņi v Latviji.

Nedelja, 7. 10. 2018

V nedeljo smo se vse partnerske šole, ki sodelujemo v projektu Erasmus+, srečale v občini Tervete. Najprej smo obiskali univerzitetno knjižnico, popoldan pa se sprehodili po mestu in si ogledali glavno mesto Riga.

Ponedeljek, 8. 10. 2018

V ponedeljek smo se udeležili prijetnega sprejema v osnovni šoli, si ogledali šolo in se seznanili z njenim delovanjem. Sledil je sprejem na občini, kjer je županja predstavila zanimivosti in posebnosti občine. Popoldne smo si ogledali majhno pekarno, kjer pek pripravlja kruh brez kvasa in ga prodaja po celotni Latviji. Sledila je delavnica z naslovom Izdelaj milo in degustacija dobrot iz mete.

Torek, 9. 10. 2018

Zgodaj smo se zbudili in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali v šolo, kjer smo imeli učne ure z učitelji partnerskih šol. Pri učiteljih iz Latvije smo izdelovali papirnata jabolka. Naši učiteljici sta predstavili čebelarstvo, učenci so poskusili slovenski tradicionalni zajtrk in izdelali kranjsko čebelo iz odpadnega materiala. Sledile so predstavitve tedenskega jedilnika in zdrave prehrane, ki so bile poučne in zanimive. Po kosilu smo imeli predstavitev namiznih eko iger. Pozneje smo odšli v pekarno, kjer smo pripravljali mini pice in tradicionalne pekovske izdelke. Na inštitut hortikulture smo si ogledali veliko starih predmetov ter imeli predstavitev o jabolkih in njihovi uporabi.

Sreda, 10. 10. 2018

Dan smo preživeli v Narodnem parku Tervete, ki navdušuje s svojimi veličastnimi borovci, starimi skoraj 300 let. V parku smo srečali pravljične junake, se povzpeli na leseni razgledni stolp, poskusili domače piškote in borovničev čaj. Sledile so orientacijske igre, kolesarjenje in adrenalinski park in ogled rekonstruiranega gradu.

Četrtek, 11. 10. 2018

V šoli so potekale različne športne igre, ki so bile zelo zabavne. Nato smo preizkušali tradicionalne jedi vseh sodelujočih držav. Popoldan smo odšli v pivovarno Tervete, kjer smo izvedeli, kako proizvajajo otroško oziroma brezalkoholno pivo. Za zaključek smo odšli še v park. Igrali smo nogomet, se igrali na igralih in se imeli zelo lepo. Utrujeni smo se vrnili v hotel.

Petek, 12. 10. 2018

Dan smo preživeli v Rigi. Pred ogledom starega mestnega jedra smo se v družinskem podjetju seznanili, kako izdelati bonbone brez umetnih konzervansov in barvil. Za konec dneva smo se povzpeli na televizijski stolp, ki velja za tretjega najvišjega v Evropi, od koder je čudovit razgled vse do Baltskega morja.

Sobota, 13. 10. 2018

V soboto smo se po zajtrku odpravili na letališče v Rigi in s Poljaki odleteli do Varšave. Prestopili smo na drugo letalo in se odpeljali do Zagreba. Med letom smo opazovali sončni zahod, ki je bil čudovit. Ko smo pristali v Zagrebu, nas je na letališču že čakal hišnik, ki nas je odpeljal do šole. Polni novih doživetij smo objeli starše in se odpravili domov.

Urh Kic in Jurij Jarc, 6. r.

Marca so se učenci v spremstvu učiteljic Sanje Pavlinić Vidic, Nataše Trajkovski in Tine Nikolić udeležili izmenjave na Nizozemskem. V okviru projekta Ekoaktivni programa Erasmus+ so spoznavali deželo tulipanov, koles in kanalov. Uživali so v zeleni naravi, vožnji z ladjico po amsterdamskih kana-

V nedeljo smo se odpeljali do Brnika, od tam pa z letalom odleteli na Nizozemsko. Bivali smo v kraju Boxmeer pri nizozemskih družinah. Bilo je zelo lepo in zanimivo. Ves teden smo imeli veliko dejavnosti. Najprej smo se udeležili prireditve, na kateri se nam je predstavila šola, s katero sodelujemo v projektu *Ekoaktivni* programa *Erasmus+*. Popoldan smo imeli predstavitev o vodi in zdravem življenju. Obiskali smo župana v njegovi mestni hiši. Odpeljali smo se v mesto Arnheim, kjer smo si ogledali vodni muzej. Razdelili smo se v skupine. Najprej smo izvedli različne poskuse z vodo, nato smo se igrali igro, v kateri smo morali izbrati karte, ki so predstavljale, kaj se nam zdi pomembno za preživetje v poplavi. Po ogledu vodnega muzeja smo se odpravili na ogled tovarne ARN, kjer smo najprej poslušali predavanje o odpadkih, nato pa si ogledali njihovo tovarno in postopek recikliranja. Peš smo se odpravili do reke Mass v sosednji vasici, kjer so nam pokazali, kako pridejo ladje čez jez. Povedali so nam, da je pozimi več vode kakor poleti, zato, kadar je manj vode, na eni strani dvignejo vodno gladino, da ladje lažje pridejo na drugo stran. Po ogledu smo spili vročo čokolado in čaj, nato pa se peš odpravili nazaj v šolo, kjer so nas čakale družine, pri katerih smo živeli.

Ogledali smo si tudi Amsterdam. Zjutraj smo se tja odpravili z vlakom. Najprej smo se z ladjico podali po kanalih mesta, od koder smo si lahko ogledali veliko znamenitosti. Videli smo veliko zelo podobnih hiš, saj je za Nizozemce značilno, da imajo visoke in ozke hiše, nekatere so bile nagnjene zaradi premikanja tal. Peš smo se odpravili na ogled mesta in si kupili spominke.

V petek smo imeli eko delavnice. V eni skupini smo izdelovali zapestnice in verižice iz naravnega materiala, v drugi pa tablete za stranišče. Sledila je podelitev potrdil, da smo se udeležili izmenjave. Nato smo si sami skuhali kosilo. Pripravili smo tortilje, popečeno cvetačo, kuskus in sadna nabodala. Po kosilu smo se učenci iz Slovenije in Latvije odpravili na sladoled, nato pa imeli zabavo, kjer smo bovlali in igrali mini golf. Za konec srečanja smo si ogledali še mesto Boxmeer.

Enotedenska izmenjava na Nizozemskem je bila zanimiva in lepa izkušnja, ki je ne bomo nikoli pozabili. Imeli smo se lepo, spoznali smo nove običaje, kulturo in znamenitosti. Navdušeni smo bili nad prijaznostjo gostiteljev. Sklenili smo nova mednarodna prijateljstva.

Urša Matoh in Eva Zupančič, 8. a

EKSKURZIJA V CELOVEC

V soboto, 6. 4. 2019, smo se učenci od 4. do 9. razreda, ki obiskujemo predmet nemščina, odpravili na ekskurzijo v Celovec (nemško Klagenfurt). Vožnja je trajala okoli 3 ure. Ob 10. uri smo prispeli na našo prvo destinacijo, tj. grad Ostrovica. Sprehodili smo se skozi 14 grajskih vrat. Grad ima bogato zgodovino in zakladnico predmetov, slik in listin ter je v lasti rodbine Khevenhüller. Danes živeči rod te rodbine ne živi na gradu, temveč ob vznožju gore, na kateri stoji grad. Tam imata zakonca Khevenhüller dvorec, v katerem prebivata. Tudi v preteklosti grad ni bil namenjen življenju v njem, temveč le v obrambne namene. Pot do gradu ima tri dvižne mostove, ki so jih uporabljali za težjo dostopnost gradu. Po ogledu zunanjosti smo odšli v notranjost, kjer smo si ogledali zbirko orožja, sulic, oklepov in oblek od nastanka gradu vso do danes. Zatem smo se z avtobusom odpeljali do mestnega jedra Celovca.

Ogledali smo si mestne znamenitosti in glavni trg. Veliko ulic in trgov je bilo že v znamenju prihajajoče velike noči. Ogledali smo si arhitekturo, kipe in zanimivosti glavnega mesta avstrijske zvezne dežele Koroške. Mestni zaščitni znak je zmaj. Legenda pravi, da je bilo nekoč ob Vrbskem jezeru močvirnato območje, kjer naj bi prebival zmaj.

Sledil je ogled Minimundusa (dobesedno sveta v malem), saj je tu v pomanjšani obliki prikazanih 160 znamenitosti s celega sveta; od kitajskega zidu in sydneyjske operne hiše vse do Bele hiše in Eifflovega stolpa. Bilo nam je zelo všeč, saj smo lahko videli ogromno zanimivosti, ki smo jih do sedaj poznali le iz filmov, in ker smo spoznali veliko novih znamenitosti. Našli smo tudi slovenska NUK in Blejsko jezero, od tujih znamenitosti pa CN stolp, stolp v Pisi, Nasino vesoljsko postajo, Big Ben, Benetke, ruske mošeje …

Po ogledu Minimundusa je sledil ogled planetarija. Planetarij velja za enega največjih in najzanimivejših v Evropi. Ogledali smo si enourno predstavo o skrivnostih vesolja, planetov, lun, zvezd in kometov. Izvedeli in naučili smo se marsikaj novega in izvedeli ogromno osupljivih in dih jemajočih dejstev.

Na koncu smo si ogledali še največji leseni stolp na svetu, tj. stolp Pyramidenkogel. Stolp je visok 100 metrov in je s tem največji lesen razgledni stolp na svetu. Njegova konstrukcija je sicer iz kovine, ampak večinsko je sestavljen iz lesa. Z njega se razprostira osupljiv razgled na mesto Celovec in Vrbsko jezero, za nas pa je bila največja zanimivost spust s stolpa po toboganu. Tobogan je bil res strm in sprva malce strašljiv, na koncu pa smo se vsi strinjali, da je bilo izjemno in adrenalinsko doživetje.

Na žalost smo se morali odpraviti domov. Na poti smo se ustavili še ob Vrbskem jezeru, kjer smo videli labode in se še malo nagledali avstrijske Koroške, nato pa smo – po slabih 3 urah vožnje – spet prispeli v domačo Mirno Peč. Izlet je bil poln adrenalina, zabave, dobre družbe.

Tevž Kupljenik, 7. b

EKSKURZIJA V LONDON

V sredo, 24. aprila 2019, se nas je 26 učenk in učencev 8. ter 9. razreda odpravilo na Dunaj, od koder smo se z letalom odleteli na ekskurzijo v London. Ker je London en časovni pas za nami, smo na letališče Gatwick prileteli ob polnoči. Nastanili smo se v hotelu Premier Inn v južnem predelu Londona, imenovanem Croydon.

V četrtek smo se najprej odpravili v Royal Park, skozi katerega poteka greenviški poldnevnik. Zatem smo se odpravili v pomorski muzej, pred njim je postavljena največja ladja v steklenici na svetu. Kosili smo v okolici znane jadrnice Cutty Sark. Potem smo si mesto ogledali z vožnjo z ladjico po reki Temzi. Z ladjico smo se odpravili do mostu London Bridge ter si ogledali spomenik na veliki požar leta 1666 v Londonu. Med sprehodom do puba smo si ogledali Shakespearovo gledališče, umetnine iz žvečilnih gumije na milenijskem mostu in londonsko katedralo, ki je preživela veliki požar leta 1666 in bombni napad med 2. svetovno vojno. Dan smo zaključili z večerjo v pubu in nakupovanjem spominkov na znani londonski tržnici Camden.

V petek smo se najprej odpravili pred Buckinghamsko palačo, kjer smo si ogledali menjavo straže. Sprehodili smo se skozi enega izmed osmih kraljevih parkov v Londonu, St. James' Park. Ustavili smo se na trgu Trafalgas Square, kjer nam je angleško govoreči vodič predstavil njegovo zgodovinsko vlogo. Odšli smo v galerijo Natinal Gallery in uživali ob van Goghu, Monetu in drugih. Odpravili smo se v kitajsko četrt in se ustavili na Covent Gardnu, kjer smo imeli čas za kosilo, nakupe in ogled uličnih umetnikov. Nato smo se sprehodili mimo ulice Downing Street, kjer živi predsednica vlade Združenega Kraljestva Therese May in se ustavili pri znani cerkvi Westminster Abbey. Videli smo tudi slavno westminstersko palačo, sedež angleškega parlamenta. Stolp Elizabeth Tower in zvon Big Ben so prenavljali, zato si ju ni bilo mogoče ogledati. Končno smo se povzpeli tudi na London Eye in si mesto ogledali s ptičje perspektive. Za tem smo se z ladjico odpeljali po reki Temzi do svetovno znanega dvižnega mostu Tower Bridge in ga prečkali. Po večerji v restavraciji Pizza Hut smo se odpravili še na železniško postajo na peron 9 ¾, omenjen v knjigi Harry Potter.

Ker je bilo v soboto slabo vreme, smo se odločili, da si gremo ogledat muzeje. Najprej smo si ogledali zgodovinski, nato še znanstveni muzej, kjer smo videli od okostij dinozavrov do znanstvenih izumov. Potem smo se odpravili v muzej voščenih lutk Madame Tussauds, kjer smo se lahko slikali s kraljevo družino in številnimi drugimi znanimi glasbeniki, igralci, športniki. Nogometni navdušenci so najbolj uživali, ko smo se odpravili do stadiona angleškega kluba Chelsea.

Zadnji dan v Londonu smo začeli s sprehodom mimo palače Kensington Palace in znane koncertne dvorane The Royal Albert Hall. Prečkali smo Hyde Park in si ogledali vodnjak, posvečen spominu na pokojno valižansko princeso Diano. Za konec pa nas je čakala še poslastica: nakupovanje na nadaljši nakupovalni ulici Oxford Street. Zvečer smo odleteli proti Ljubljani in se okoli 23. ure z avtobusom vrnili v Mirni Peč.

Eva Zupančič, 8. a

FILMSKE RECENZIJE

Čudo

Film Čudo je eden izmed mojih najboljših filmov. Za tak čudovit film so bili potrebni dobri igralci, kot so Jacob Tremblaj, Julia Roberts, Owen Wilson, Izabela Vidovic. Film je režiral Stephan Chbosky. Scenarij so napisali Stephen Chbosky, Steven Conrad, Jack Thorne.

Film Čudo govori o fantu Augustu Pullmanu, ki je imel do svojega 12. leta že veliko plastičnih operacij. August se je šolal doma. Nekega dne sta se njegova starša odločila, da ga mama ne more več poučevati doma, zato ga pošljeta v šolo. August pa tega ni želel, ker ni hotel, da drugi vidijo njegov obraz. Ko je August z mamo šel na ogled šole, je bil zelo sramežljiv, saj ni hotel , da vidijo njegov obraz. V šoli mu je bilo sprva težko, a je dobil veliko prijateljev, zato August vzljubi šolo.

Film mi je všeč, ker je nabit z različnimi čustvi. August ima rad kemijo, v filmu so prikazali različne kemijske poskuse. Igralci so se zelo dobro vživeli v svoje like. Film se res splača pogledati.

Maks Zupan, 8. a

Pirati s Karibov: Prekletstvo črnega bisera

Film Pirati s Karibov je pustolovsko domišljijski film, ki ga je režiral Gore Verbinjski. V njem igrajo Johnny Depp, Geoffrey Rush, Orlando Bloom, Keira Knightley in drugi. Prvič je bil predvajan leta 2003 in traja 137 minut. Glasbo zanj sta napisala Hans Zimmer in Klaus Badelt.

Film govori o mladem Willu Turnerju, ki skupaj s kapitanom Jacku Sparrowom poskuša rešiti Elizabeth Swann, ki jo je ugrabil zlobni kapitan Hector Barbossa, ki poveljuje nesmrtni posadki ladje z imenom Črni biser.

Film mi je zelo všeč, sodi med moje najljubše filme. Všeč mi je igralska zasedba. Film ima zanimivo zgodbo in zelo dobro posnete prizore. Johnny Depp prepričljivo igra pijanega in samovšečnega kapitana Jacka Sparrowa. Smešna se mi zdita Mackenzie Crook in Lee Arenberg, ki igrata neumna pirata, ki zganjata norčije. Še posebej sem užival v glavni skladbi, ki jo je napisal Hans Zimmer. Ni mi všeč Jack Davenport, ki igra Elizabethinega zaročenca, saj je pohlepen. Film bi priporočil vsem, ki imajo radi domišljijske filme.

Filip Fortuna, 8. a

Ant-man in Osa

Antman-man in osa je še en izvrsten film slavnega filmskega studia Marvel Studios. Film je režiral Peyton Reed, skladbe je napisal Christophe Beck, scenarij sta napisala Paul Rudd in Chris McKenna. V kinematografe je prišel 2018.

Film govori o dokaj slavnemu super junaku Ant-manu. Film se začne s hišnim priporom Ant-mana, saj je v prejšnjih delih odšel s stotnikom Amerika v boj proti Maščevalcem. Ker ima Ant-man še tri dni hišnega pripora, pokliče svoja nekdanja sodelavca (dr. Hank Pyma in Hope van Dyne), da ga ugrabita. Ant-man izve, da sta se Hope in Hank v času njegovega hišnega pripora ukvarjala s kvantomno tehnologijo (krčenje do subatomske ravni). Zgradita tunel v kvantomni svet, ki se pokvari tako hitro, kot se prižge. Izvemo zgodbo o otroštvu Hope in njeni mami, ki je veljala za pogrešano. Hank in Hope sta naredila Ant-manovo obleko, preprodajalca pa ogoljufala, zato sta v veliki nevarnosti, Ant-man jima pomaga. Film je zelo napet. Ant-man in osa je nadaljevanje dveh filmov: Ant-man (2015) in Stotnik Amerika: Državljanska vojna (2016). V primerjavi s filmom Ant-man je boljši, ima boljšo zgodbo in bolj ločljive prizore, v primerjavi s filmom Stotnik Amerika: Državljanska vojna slabši, saj je v njem več Marvelovih junakov, prizori so epski, bolj akcijski, kar sem v filmu Ant-man in osa pogrešal.

Film je odlično posnet, režiran in odigran. Je odličen akcijski film, ob katerem se boste zabavali.

Nejc Rožmanc, 8. a

ZA LAČNE ŽELODČKE

V tem šolskem letu smo učenci interesne dejavnosti pogostitev po naše skuhali, spekli, skratka pripravili že veliko slastnih jedi pod vodstvom mentorice Petre Kos. Sami smo spekli kruh in pripravili dva različna namaza. Sami? Ja, sami. Petra nas je le spremljala in usmerjala, saj smo se na začetku leta naučili brati recepte. Četudi malo zgrešimo, hitro preračunamo razmerja in spremenimo recept, saj sploh ni težko.
Zaupamo vam recept, da si lahko kruh in odlična namaza naredite tudi doma sami ter si pripravite zdravo malico.

KRUH

SESTAVINE
1 kg moke
suh kvas
ščep sladkorja
4,5 dl mlačne vode
2 dcl mleka
ščep sol

POSTOPEK
V posodo presejemo moko in na sredini naredimo jamico ter vanjo dodamo suh kvas, dodamo malo žličko sladkorja in malo tople vode (toliko, da pokrijemo kvas). Nekoliko premešamo, da se kvas stopi. Počasi dolivamo preostalo mlačno vodo in mleko ter mešamo ali gnetemo. Dodamo sol. Ko je testo ravno pravšnje, tako da se ne prijemlje rok, ga oblikujemo v hlebček ali v štruco. To položimo v pekač in v mrzlo pečico, priključimo jo na 200°C in pečemo približno 45 minut. Na dno pečice postavimo lonček z mrzlo vodo.

ČIČERIKIN NAMAZ

SESTAVINE
140 g čičerike
1 paprika
3–4 stroke česna
4 žlice Albuminske skute
malo olivnega olja
sesekljani peteršilj
ščep sol

POSTOPEK
Čičeriko in ostale sestavine zmeljemo, da nastane gost namaz.

FIŽOLOV NAMAZ

SESTAVINE
150 g kuhanega fižola
2 stroka česna
sveži peteršilj
sveži drobnjak
4 žlice skute
2 mali žlički olivnega olja
narezana sveža zelenjava (po želji)

POSTOPEK
Fižol in ostale sestavine zmeljemo, da nastane gost namaz.

Učenci ID pogostitev po naše

NENAVADNI JEDILNIK

Pri pouku slovenščine smo učenci 3. a prebrali zgodbo Slavka Pregla Juha Cviluha. Nato smo sami poskusili sestaviti jedilnik nenavadnih jedi. Bi se jih upali poizkusiti?

ZAJTRK:	KOSILO:	VEČERJA:
- karačinke	- trmuha	- juha srduha
- multela	- srompir	- špančnica
- malieko	- spinjača	- klobasulja
- murmravlja	- sknolpet	- krompirničnica
- kruf	- ksalavta	- sladiceptice
	- majlinovec	- lubenicapicica
	- silajdoljed	
	- pajckivu	

DOBER TEK

ZAJTRK:	KOSILO:	VEČERJA:
- lokočino	- žabuha	- šrokokoli juha
- lapačinke z luteno	- mesolino	- šmrkloni
- rehnovke in kurh	- špagetica	- slagodica
- čačačačaj	- jabolnica	

Nina Rajšelj, 6. a

Jakob Fortuna, 6. a

Tia Lužar, 6. a

KO BOM VELIK, BOM KOŠARKAR

Ko bom velik, si želim biti košarkar. Želim si igrati košarko in potovati po svetu. Ko bom velik, si bom še bolj želel potovati. V košarki sem dober. Skoraj vsak koš zadanem, če se le potrudim. Če bom res igral v ekipi, bom najboljši, ampak bom veliko treniral, da bom res najboljši. Upam, da bo z menoj v ekipi še kateri od mojih prijateljev in moj bratec Jaka.

Žiga Kužnik, 4. a

KO BOM VELIKA, BOM KMETICA

Predstavila vam bom poklic kmeta, ker ga najbolje pozam, saj živim na kmetiji. Kmet ne more biti kdor koli. Kmet je lahko samo tisti, ki ima rad živali in delo na polju. Težav mu ne sme predstavljati zgodnje vstajanje in odrekanje zabavam in dopustu. Kmet zgodaj zjutraj vstane in poskrbi za živali. Jih nahrani, pomolze in skida gnoj ter nastelje. Čez dan opravlja razna opravila, zvečer pa ponovno poskrbi za živali.

Spomladi pripravlja travnike za košnjo in njive za setev ter poseje koruzo in ostale posevke. Opravi tudi prvo košnjo in skrbi za dobro rast rastlin.

Poleti kosi in požanje žito. Lahko gre za kakšen dan na dopust, če ima komu zaupati skrb za živali. V jeseni pospravi pridelke, silira koruzo. Z oranjem pripravi njive za spomladansko setev in seje žita.

Kmetovanje je zelo odvisno od vremena. Toča, pozeba in ostala vremenske nezgode mu lahko v trenutku uničijo njegov trud. Pri delu uporablja stroje in pripomočke, ki potrebujejo redno vzdrževanje in popravila. Skrbeti mora tudi za gozd, vinograd in sadovnjak. Udeleževati se mora različnih predavanj in izobraževanj.

Pri nas pravimo, da dela na kmetih nikoli ne zmanjka. Kmeta sem predstavila, ker veliko dela z živalmi in je veliko na svežem zraku. Želim si, da bi bil poklic kmeta bolj spoštovan.

Tinkara Žagar, 4. a

Nika Grabnar, 5. b

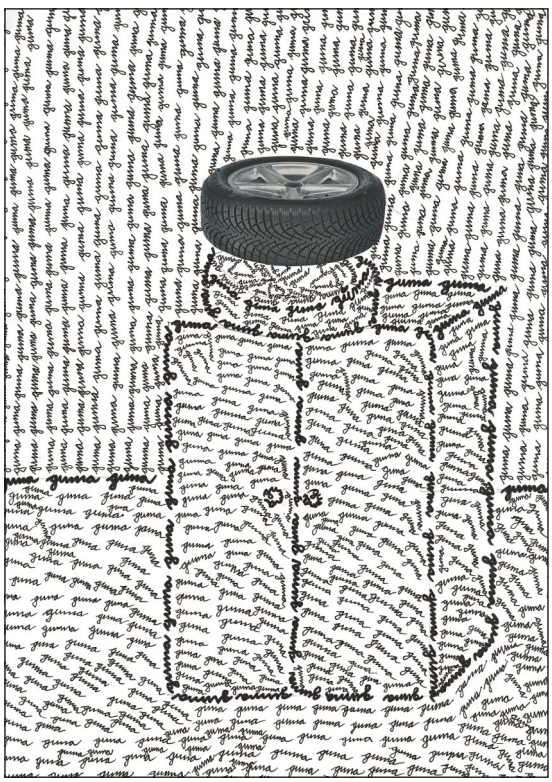

Pamela Novak, 5. a

PRESENEČENJE ENA A

Bližal se je moj rojstni dan. Od staršev sem si želel novo kolo, saj je bilo staro premajhno. Hitro so minevali dnevi, a jaz sem razmišljal samo o tem. Bila je nedelja in morali smo k maši. Po kosilu je oče rekel, da gremo po nakupih. Mama je rekla, da lahko. Jaz sem pa skomignil z glavo. In smo odšli. Vse drugo smo kupili, razen ene stvari. Kolesa! Nato je mama rekla, da gremo po rojstnodnevno darilo. Bil sem vesel, ko smo ga kupili. Prišli smo domov in veselo sem se vozil z njim. Roke so se mi kar tresle od navdušenja. Nikoli ne bom pozabil tega dne.

Jure Gašperič, 4. a

Zgodilo se je leta 2016, ko mi je mama spekla torto za rojstni dan. Bila je majhna, a lepe oblike. Ali veste, kakšne? Ni bila navadne okrogle oblike, ampak v obliki ježa. Izgledala je okusno in zanimivo, takoj sem jo hotela poskusiti, a so jo najprej morali poslikati. Me je prav zanimalo, kakšna je. Bila je čokoladna in okusna. Za nos in oči je imela rozine. Za bodice pa narezane mandlje. V hipu jo je zmanjkalo. To je bila moja najboljša, najljubša torta.

Elza Matko, 4. a

Lea Hren, 5. a

Nekega dne mi je mama povedala, da bomo šli iskat majhna mucka. Cel dan sem bila vznemirjena in komaj čakala, da ju dobimo, saj imam zelo rada majhne mucke. Ko smo prispeli, sem si izbrala dva mucka. Izbrala sem si fantka in punčko. Punčka je bila rjave barve. Dala sem ji ime Rubi. Fantek je bil oranžen, zato sem mu dala ime Garfild, tako kot je ime mačku iz risanke. Takoj ko smo prispeli domov z muckama, sem jima pripravila posodo za jesti in košaro za spat. Čez nekaj tednov sta prišla mama in dedi po Rubi, da bi jo posvojila. Garfild pa je ostal pri nas doma. Še vedno imamo Garfilda in se z njim zelo rada igram. Tistega dne je moje srce hitreje bilo. Bila sem zelo vznemirjena in šlo mi je na smeh, saj to je bila moja skrita želja. Počutila sem se, kot bi nekaj imela, potem pa izgubila in spet našla. Samo zato, ker smo že imeli mačka.

Lana Kavšek, 4. a

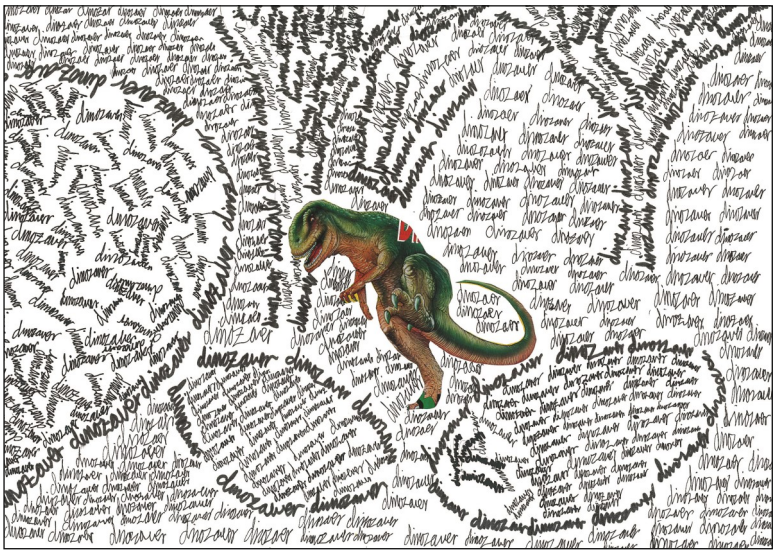

Zunaj je strašno mrzlo pihalo. V daljavi sem zagledal velik ledeni grad. Šel sem bližje. Iz dimnika se je kadilo. Potrkal sem na velika lesena vrata. Odprla so se. Vstopil sem v hodnik. Bilo je zelo toplo, nato sem zagledal Lebdivko, ki sem se je zelo prestrašil. Peljala me je do drugih dveh Lebdivk. Pogovarjali smo se, če bi lahko tudi jaz tako lebdel. Rekle so, da lahko. Šli smo spat. Ko sem se zjutraj zbudil, sem lebdel tudi jaz.

Rok Murgelj, 4. a

Jan Progar Brinjevec, 5. a

PREŽIVLJANJE ČASA S STARŠI

Pri naši hiši je zelo malo prostega časa. A kadar ga imamo, ga dobro izkoristimo. Izkoristimo pa ga tako, da obiščemo svoje sorodnike, gremo v gozd, na sprehod ali na igrišče. Od vsega tega mi je najljubše, ko gremo v gozd in tam nabiramo gobe. Velikokrat se ločimo in tako najdemo več gob. Iščemo jih kakšno uro ali dve, potem gremo domov. Doma jih očistimo in jih pripravimo za naslednji dan, saj jih narežemo za kosilo. Po kosilu se greva z bratcem Jakobom vozit s kolesi, ko pa se tega naveličava, se greva umiti. Pred spanjem bratcu rad preberem pravljico po njegovem izboru. Nato skupaj zaspiva do naslednjega dne.

Anže Cesar, 4. b

S starši najraje preživljam prosti čas na morju. Skupaj hodimo na sprehode, se igramo badminton ali kartamo. Spomladi nabiramo šparglje, poleti se kopamo v morju, jeseni pa obiramo olive. V prostem času doma skupaj gledamo televizijo ali skupaj delamo v sadovnjaku.

Urban Rozman, 4. b

Z očetom velikokrat igrava šah. Nikoli ga ne morem premagati, ker je preveč dober. Z mamo velikokrat kartava. Ponavadi jo premagam. S sestro večino časa pleševa. Babi in dedi z mano rešujeta križanke. V družini se imamo zelo radi, skupaj pa se največkrat igramo *tik tak bum, pot okoli sveta, activity, twister, detektiv, bum bum balon* in *kolo sreče.*

Neja Smrke, 4. b

Naša družina je zelo povezana. Vse, kar delamo, delamo skupaj. Tudi prosti čas preživljamo skupaj. Velikokrat gremo na izlete po Sloveniji. Včasih si doma raztegnemo ležalnike, uživamo in se pogovarjamo, še naši dve muci sta radi zraven. Všeč mi je, ko se vsi skupaj igramo lov na zaklad, pantomimo, se igramo enko in activity. Poleti postavimo velik bazen in se kopamo. Skupaj hodimo nabirat kostanj. Ob petkih ali sobotah zvečer velikokrat pripravimo »pižama party«. Mami speče pičiče z omakicami in pripravi progam, oči je zadolžen za pečenje kokic. To je naša tradicija, saj to počnemo že kar nekaj let. Ob tem zelo uživam in komaj čakam naslednji »pižama party«. Lepo je, ko se pozimi valjamo po snegu, delamo angelčke, prevale, kolesa, se sankamo, smučamo, in ko nas vse zebe. Vesela sem, kadar se družim z mamo, očetom in svojo sestrico Nejo.

Nika Piko, 4. b

Ob nedeljah, kadar je lepo vreme, se večkrat odpravimo na Frato. Športno se oblečemo in obujemo. Na sprehod vzamemo še psa. Za nami gredo še mačke, ki jih usmerim nazaj. Hodimo skozi vas, na koncu vasi pa zavijemo v gozd. Med hojo nabiramo jurčke in kostanj. Ko pridemo do cilja, sedemo in spijemo pijačo. Potem gremo nazaj. V dolino največkrat tečemo. Ko pridemo iz gozda, že vidimo hišo in kmalu smo doma. Mama pripravi malico in pogovarjamo se, kako je bilo na pohodu.

Neja Strajnar, 4. b

Manca Nose, 5. b

OČE

Oče mami pomaga
in ji razlaga,
ko kuha kosilo, ji nagaja.

Oče v gozd hodi,
kjer drva pripravi
za zimske dni.

Oče traktor vozi,
na polju dela,
da pšenico pridela.

Lana Vodopivec, 3. b

OČE

Oče stalno mami pomaga
in ji sproti razlaga.

Medtem jo objame,
saj jo ima rad.

Kadar je mama sama,
ji očka nasprotni pride
in vse se dobro izide.

Neja Cesar, 3. b

PESEM O MAMI

Mama!
Mama, ti si edina,
sama si kot množina.

Ko jaz zjočem se,
ti potolažiš me.

Vedno ob strani moji si
in nič ne manjka mi.

Ema Kastelic, 4. b

OČE

Kadar moj oči se zasmeji,
takrat veseli smo vsi.

Rad se poheca,
nam malo nagaja,
a vsi vemo,
da nas ima najraje,
včasih nam daje tudi kakšne vaje.

Zvečer za računalnikom sedi
in zlaga spletne strani,
zjutraj pa rad malo poleži.

Večkrat po šoli me pride iskat´.
Povem vam, da to pride prav,
ker takrat me pelje na kakav.

Moj oči je eden in edini zame,
takšnega imam najraje.

Lana Žagar, 3. b

Matevž Fartelj, 5. b

GRDI RAČEK

Grdi raček po vodi čofota,
ribice lovi in se z žabami igra.
Pa priplava bel labod,
ki z njim je čofotal
in njegov prijatelj postal.

Žan Saje Piškur, 4. b

RAČEK GRDI

Se rodil je raček grdi,
ki prijateljev ni imel.
Vsi so se mu posmehovali,
ga suvali in se iz njega norčevali.

Ko se v laboda spremeni,
ga občudujejo vsi.
On v srcu je vesel,
saj končno v družbo je sprejet.

Jakob Krevs, 4. b

GRDI RAČEK

Grdi raček sem
in jaz to dobro vem.
Veliko imam srce,
a le malokdo to ve.

Dolge dni taval sem v temi,
vsak pa upa,
da to se spremeni.

In pride dan,
ko zaplaval bom ves zaspan.
Ko odprl bom oči,
videl belino, prekrasno modrino,
in v njej novo podobo – prelepega laboda.

Klara Kovačič, 4. b

GRDI RAČEK

Sem grdi raček,
pravijo mi spaček.
Jaz pa vem,
da sem labod,
saj me bodo občudovali povsod.

Vem, da sem grozota,
a kmalu bom lepota.
Ljudje mi bodo ploskali
in z veseljem me pogledali.

Nika Piko, 4. b

GRDI RAČEK

To je grdi raček,
ni tak kot sivi maček.
Zelo rad raca,
tam pri ribniku je doma.

To je labod,
lep kot sončni zahod.
Zelo rad plava,
občuduje ga še sosedova krava.

Neja Strajnar, 4. b

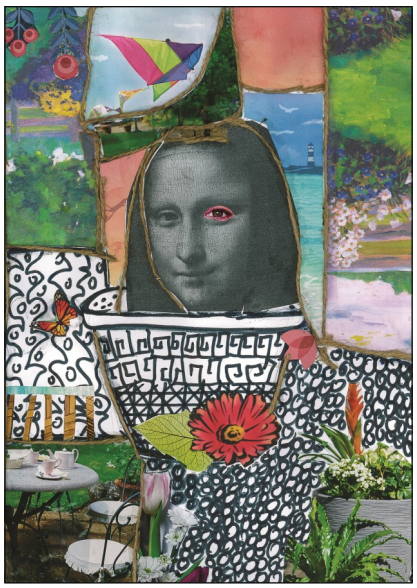

Anja Rožmanc, 9. a

Jana Jarc, 9. a

SREČNA JE POT, ČE JE LJUBEZEN VODNIK

Ivan Cankar je zelo moder človek, saj je napisal citat, ki še kako drži. Ivan Cankar je gotovo citat napisal na podlagi svojih izkušenj. Mislim, da je v življenju najbolj ljubil svojo mamo, samo tega ni znal pokazati.

Danes je denar zaslepil vse ljudi. Gotovo bodo vsi ljudje, bodisi revni ali bogati, nekoč ljubili. Razlika bo samo v predanosti ljubezni do sorodne duše. Ker revni nimajo nič, je njihova glavna vrednota ljubezen do družine, prijateljev, partnerja, gotovo pa obstaja ljubezen do živali. Že res, da tudi bogati izkušajo ljubezen, a prevladuje ljubezen do denarja. Ne pravim, da bogati ljudje ne ljubijo, verjetno ne znajo. Nezrela ljubezen pravi: »Ljubim te, ker te potrebujem«. Zrela ljubezen pa pravi: »Potrebujem te, ker te ljubim.« Srce, ki ljubi, je vedno mlado. Vedno je bolje ljubiti napačno, kot sploh ne ljubiti.

Jaz se s citatom popolnoma strinjam, razlagam si pa ga tako, da življenje nima smisla brez ljubezni, prav tako posameznikova življenjska pot ni srečna. Kajti tako kot te ljubezen krona, te mora tudi križati. Pripomore k rasti, a te tudi oklesti. Ljubezen vodi življenje v dobrem in slabem, pa vendar je pot srečnejša, če imaš ob sebi nekoga, ki mu lahko zaupaš. Ljubezen je ključ, ki odpira vsa vrata do sreče. Ljubezen lahko upa tam, kjer bi razum obupal. Kdor ne ljubi ali ni ljubljen, nima v slabem podpore in se posledično ob padcu ne pobere, v dobrem pa nima nikogar, ki bi se z njim poveselil. Kdor ni ljubljen, je mogoče na zunaj videti močan, samozavesten, v notranjosti pa se oseba sprašuje, zakaj ni ljubljena in posledično postane depresivna, vsaj v večini primerov je tako.

Ljubljen ne pomeni biti ljubljen samo s strani partnerja, ampak tudi s strani prijateljev in družine. Menim, da prava ljubezen ne mine, gotovo pa obstajajo dejavniki, ki to ljubezen zavirajo, npr. denar, predanost službi ali alkohol. Zato so to ljudje, ki trpijo in imajo samo eno zanimanje, pa jih usoda oropa ljubezni. Glavne vrednote v ljubezni so iskrenost, zaupanje, odrekanje, žrtvovanje … V ljubezni osvajaš telo prej kot dušo, včasih duše sploh ne osvojiš. Ljubezni se moraš posvečati 24 ur na dan, oba človeka se morata truditi vsak dan, drugače pot ni srečna. Ko začutiš ljubezen, ji sledi, čeprav veš, da je pot strma in težka.

To sem sama izkusila pri prijateljstvu, ko sem se nekega dne sprla z najboljšo prijateljico. Prepir je nastal zaradi malenkosti. Ko sva bili že en teden sprti, je bilo obema zelo hudo za napako, ampak vsakič, ko sva se srečali, sva obe postali hladnokrvni. Hotela sem se ji opravičiti, a nisem mogla izustiti opravičila, menim, da ona o opravičilu ni razmišljala. Tako se še dandanes ne moreva pogledati v oči, meni pa je seveda zelo žal, ampak pravijo, da se na napakah učimo. Na koncu sem ugotovila, da je bila z mano prijateljica samo zato, ker me je potrebovala. Zdaj ima svoje prijatelje in jaz imam svoje, ki jim lahko bolj zaupam kot njej, zato lahko rečemo, da je to sreča v nesreči. Izgubila sem eno prijateljico in pridobila dve novi.

Prijateljstvo je podobno vetriču. Ne moreš ga obdržati. Pride in gre. Vselej pa veš, da se vedno vrne. Prijatelj je nekdo, ki napolni naše življenje z lepoto, veseljem in srečo. Pravega prijatelja ne moreš imeti kar čez noč. Pravo prijateljstvo povezuje slabe in dobre trenutke. Ljudje, ki si jim pomagal, ti morda ne bodo hvaležni, nič zato, pomagaj jim. Menim, da ima človek v življenju tri prijatelje: materialne dobrine, družino in dobra dela. Prve nas spremljajo do smrti, druga do groba, tretje pa preko groba. Upam, da bom nekoč imela vse tri prijatelje.

Najbolj sem prepričana v to, da ljubezen ne pozna srednje poti: ali se pogubi ali pa reši. Če imaš ljubezen, bo tvoja pot srečna, drugače bo težje. Zato včasih v ljubezni solza pomeni več kot beseda. Velikokrat se sprašujem, zakaj imamo oči, če pa je srce slepo.

Maja Cesar, 9. a

POEZIJA

Poezija je melodična vrlina,
ki jo piše pesnik,
obdaja jo preprostost in notranja toplina,
bere pa jo kot dobrotnik tudi grešnik.

Poezija je literarno ustvarjanje,
ustvarja jo umetnik,
je medsebojno obdarjanje
in branje za vsak letnik.

Jurij Jarc, 6. a

RIMA

Oh, ta rima,
ki vetru kima
in na veje se lima,
ta čudna rima.

Ko pa zima popusti,
rima soncu se smeji,
saj vse se že topi,
ta čudna rima.

Smeh otroški popusti,
ker rima zimi se smeji,
otroci pospravljajo smuči,
ta čudna rima.

Le kaj ji moremo,
saj to je res,
ta čudna rima,
ki vedno kima.

Nejc Rozman, 6. a

PESNIŠTVO

V svoji sobi sam sedim
in vneto v knjigo pero tiščim.
V knjigi nobene rime ni,
zato ne vem, kaj naj storim.

Tuhtam, iščem jo povsod,
nje pa od »nikod«.
Odprem vsak predal,
nje pa ni že noč in dan.

In končno spomnim se, kje je,
knjigo s pesmimi odprem.
Končno navdih dobim,
da pesem naredim.

Jan Zupančič, 6. a

Simon Kovačič, 7. a

»NI LAHKO BITI ZVER,« PRAVI VOLKODLAK

Minilo je že veliko časa, odkar so bili trije dečki (bratje) zakleti v mogočne zveri – volkodlake. Eden je privolil v intervju in odgovoril na moja vprašanj. Njegova brata še vedno nekje tavata, njihova mati pa še vedno žaluje, saj je nanje spravila prekletstvo, česar si še danes ne more oprostiti.

Kako se je vse začelo? Kako ste postali volkodlak?
V naši družini smo bili zelo revni in lačni. Mama je pekla kruh in je zelo lepo dišalo. Z bratoma smo bili lačni in smo jo prosili za kruh pa nam ga je dala in nam rekla, da smo volkodlaki.

Ali kaj pogrešate svoja brata? Ali ste ju še kdaj videli?
Da, zelo ju pogrešam in upam, da sta živa, na varnem in da sta se znašla. Videl sem ju pred desetimi leti, ko smo sledili nekemu kmetu.

Kaj ste jedli? Ste bili zelo lačni, ko ste tavali naokrog in si iskali hrano?
Jedel sem predvsem surovo meso, kakšno kokoš, zajca, če res ni bilo ničesar, pa sem pojedel kakšno mrhovino. Večinoma sem bil sestradan.

Ali ste dovolj pili? Ste se kdaj tudi zastrupili? Razložite mi, s čim ste si pomagali?
Nikoli nisem bil žejen, saj sem vedno našel kakšno lužo ali reko ali potok. Zastrupil pa sem se enkrat, ko sem pil iz umazane reke. Spomnim se, da je bila kisla. Bruhal sem en teden. Pomagala mi je trava.

So se vas ljudje bali? Vam je kdo skušal pomagati ali so vsi zbežali stran?
Hja, bali so se me vsi po vrsti. Nekateri so bili pogumni in mi dali vodo, drugače pa so me odganjali v gozd z ognjem. Našli so se tudi posamezniki, ki so me preganjali z avtomobili in s srebrnimi stvarmi.

Kaj pa domače živali? Kako so odreagirali psi in mačke, goveda in ovce na vas?
Vsi so se me bali. Psi so zelo pogosto renčali in lajali name. Mačke so bežale in se skrivale. Krave so mukale in klicale kmete, da so jih zavarovali. Ovce pa so blejale in kmetje so jih dali v hleve.

Je vaša mati skrbela za vas ali vas je odganjala?
Naša mati je bila žalostna. Ker je naša hiša sredi vasi, žal ne moremo do nje. Upam, da še živi in je zdrava. Več pa ne morem povedati.

Ste po preobrazbi izgubili svoje prijatelje?
Prijatelji so mislili, da sem se izgubil in umrl v gozdu. Ko so me kmetje preganjali, so jih moji prijatelj spodbujali ali pa so me kdaj preganjali tudi oni. Upam, da se bodo kdaj spametovali. Zelo sem žalosten in osamljen.

Ste mislili, da boste našli kakšno volkodlakinjo?
Nisem vedel, da bom kadar koli srečal punco. Ko sva se srečala, sva bila nasprotnika. Enkrat pa se ji je zagozdila noga in sem ji pomagal. Postala sva najboljša prijatelja, potem sva se poročila in zdaj imava 22 otrok.

Se vas zdaj še kdo boji? Imate veliko prijateljev zdaj, ko so se vas že navadili?
Imam veliko prijateljev in malokdo se me boji. Ugriznil nisem še nikogar in sem kot pravi človek, imam kolo in izpit za avto. Seveda imam hišo in hodim v trgovino.

Ali želite še kaj povedati? Imate kakšen dober nasvet za bralce našega časopisa?
Dragi starši, otrokom nikoli in nikdar ne recite volkodlak, ne primerjajte jih z ničemer slabim. Kot vidite, sem živ dokaz, zato vas še enkrat opozarjam – ne naredite napake kot moja mati.

Nika Krevs, 7. a

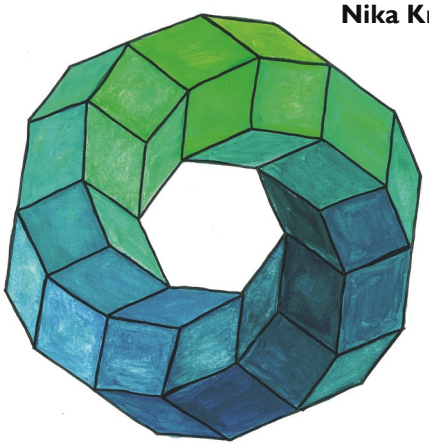

Iza Kavščček, 9. a

UMETNOST

Umetnost je svoboda,
ki teče kot voda.
Je kot lepota,
včasih pa tudi kot prava slepota.

Umetnost ustvarja umetnik,
lahko tudi mladoletnik.
Beseda umetnost se rima
kot plima in zima.

Umetnost je spretnost,
ki se nikoli ne neha.
Je tudi dejavnost,
ki lahko pride v javnost.

Leja Srovin, 6. b

SANJSKA DEŽELA

Z letalom poletim
in se spustim v sanje,
dehtim,
kot čuk se zatopim vanje.

V sanjah nagledam se poletja,
slišim tih, otožen krik
in naenkrat zaslišim veliko petja,
ko se mojega čela dotakne
topel dotik življenja.

Rihard Ovnik, 6. a

V SANJE POLETIM

Ko pozno v noč zaspim,
v sanjah poletim.
To bile so lepe sanje,
v katerih ves drhtim,
zdaj verjamem vanje.

Zdaj konec je poletja
in hitro planem v krik,
konec je zdaj petja,
ker začutil sem dotik.

Nejc Rozman, 6. a

Jošt Fabjan, 5. b

Matevž Perpar 1. b

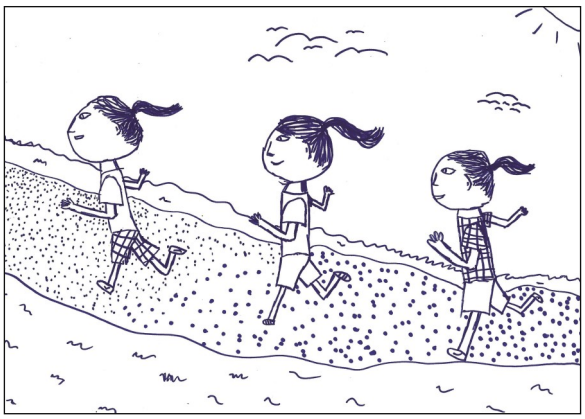

Ema Kastelic, 3. b

Aleks Mirtič, 2. b

URŠKA IN POVODNI MOŽ SE POROČITA

Urška in povodni mož sta se poročila in dobila štiri otroke, ki so skupaj živeli v kraljestvu. Nekaj časa jim ni manjkalo ničesar, nakar je neke noči v grad vdrl vlomilec in pokradel vse zlato in druge dragocene stvari. Nista vedela, kaj naj storita. Na pomoč sta poklicala policiste. Ti so takoj prišli in začeli iskati krivca. Krivca so našli skritega v gozdu. Vrnil jima je vso ukradeno bogastvo. Tat je bil zelo star gospod. Urška ga je začudeno gledala, kot da ga od nekod pozna. O tem je razmišljala celo noč, ampak se ni in ni mogla spomniti, kje je tega človeka že videla. Zjutraj se je sredi zajtrka spomnila, kdo je ta stari gospod. Skočila je na noge in na glas zavpila, da je to njen stric. Urška ga je začela iskati, ampak ga ni našla. Zato je zopet za pomoč zaprosila policijo, ki ji je pomagala. Nekaj dni kasneje so ga našli v jami, kjer je imel svoje »stanovanje«. Bil je ves premražen, zato ga je Urška povabila k sebi domov. Ogrel se je in najedel. Povodnemu možu to ni bilo všeč, saj mu je zameril, ker jih je oropal. Urška pa je branila svojega strica in mu rekla, da lahko ostane pri njih, kolikor časa želi. Povodni mož se sprva ni strinjal, ampak ker je imel Urško tako rad, je popustil. Pri njima je bil kar nekaj časa. Stric je zbral pogum, da Urški prizna, kaj je iskal na gradu. Povedal ji je, da je iskal ključ od skrinjice, ki jo je zapustil njen oče. Urška je bila začudena, saj o tem ni vedela ničesar. Po zajtrku so se vsi odpraviti poiskat ključ. Eden od sinov ga je našel in ga dal stricu. Vsi skupaj so stopili do skrinjice in jo odprli. Notri je bila ogrlica z napojem. Ta napoj je ozdravil katero koli bolezen. Urška je bila zelo vesela. Od tistega dne dalje so živeli srečno kot družina in pomagali bolnim ljudem.

Nastja Smrke, 8. a

Dragi dnevnik,

pred natanko enim tednom me je povodni mož odpeljal na poročno potovanje v Francijo. Tam sva si ogledala muzej Louvre, v katerem sva videla veliko slik, med njimi tudi najbolj slavno Mono Lizo. Naslednji dan sva odšla na Eifflov stolp in si ogledala cel Pariz. Bilo je neverjetno.

Zadnji dan sva odšla na večerjo, ki je bila res romantična. Za predjed sva naročila juho, za glavno jed francosko solato, rakce in lignje. Za sladico sem se odločila za najbolj slavno sladico – makrone. Po večerji sva odletela nazaj v Ljubljano.

Poročno potovanje je bilo nepozabno, saj je Pariz najbolj romantičen kraj.

zaljubljena Urška

Tjaša Galič, 8. a

POVODNI MOŽ

Urška bila je najlepša povsod,
na facebooku, twiterju in tudi drugod.
Imela je največ všečkov in lajkov,
na youtubu tudi veliko subscribov.

Fantov veliko je imela Urška,
med drugim tudi Prešerna.
Velikokrat je pouk špricala,
a na maturanca vseeno šla.

Nihče je ni maral povabit' na ples,
le povodni mož, ki bil ji je res všeč.
Plesala, plesala sta celi večer,
na koncu šla plavat in ni ju b'lo več.

Filip Fortuna, 8. a

SREČNA POT

Srečna je pot, če ljubezen te vodi,
če pa ljubezni ni, tudi srečne poti ni.
Ljubezen te vodi, če ljudem pomagaš
in jim nasvete daješ.

Če te ljubezen bo vodila,
se izgubil nikoli ne boš
in pravo pot takoj
našel boš.

Ljubezen je lahko v besedah
ali pa v dejanjih, srcu,
mogoče pa v glavi.

Rok Jankelj, 6. a

POMLAD

Otroci, pomlad je že tu, čisto pred našimi vrati zveselimi škrati.
Rože cvetijo, nas veselijo, z nebom, ki se smeji, nas veselje lepoti.
Sneg je skopnel, ni več mrzlo, ker je postalo toplo.
Na okno posedla je ptica, nam obarvala je lica.
Nam je pesem zapela, nato pa odskakljala v jasno nebo.
Bela ovca v travi leži, ob sebi mladiče ima.
Pojedla je pest trave, ki je obrodila ob vili sveta.
Smreka je zelena, nikoli ne razcvetena,
vedno enaka je smreka vsaka.
Pomlad je zlatocvetoča v naših srcih.

Jure Gašperič, 4. a

Jan Barbo, 7. a

Anže Fartelj, 7. a

Jan Barbo, 7. a

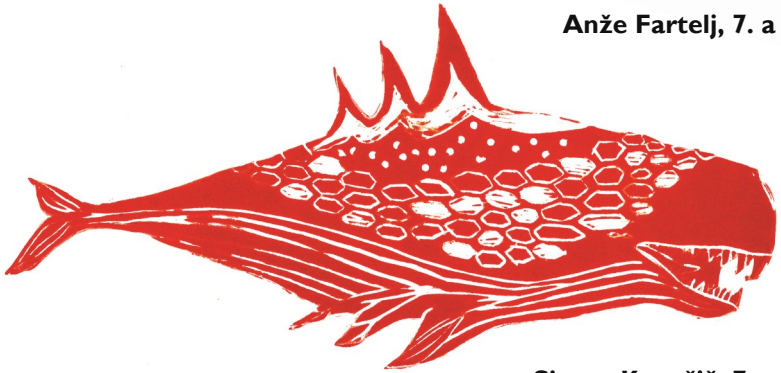

Simon Kovačič, 7. a

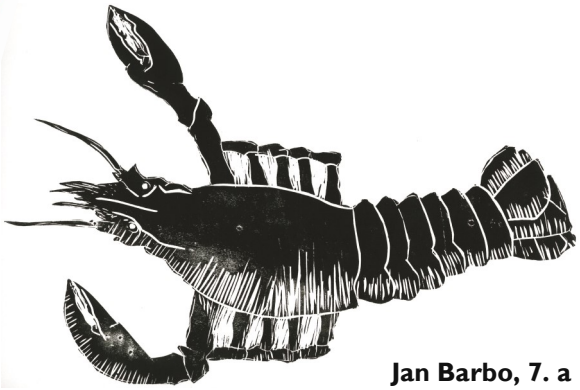

Jan Barbo, 7. a

MODNI TRENDI ZA POMLAD–POLETJE 2019

Prihaja poletje in z njimi novi modni trendi. Da ne boste v zaostanku z njimi, smo za vas pripravili nekaj zanimivih predlogov, kaj obleči za v šolo.

Letos so v modnem trendu predvsem žive barve (rdeča, rumena, oranžna …). Za naš outfit smo izbrali rumeno majico, črne hlače, ki imajo ob straneh prepletene vrvice, in črne čevlje z lesketajočim podplatom.

Med mladimi so postale priljubljene majice s potiskom Miki Miške. Za naslednji outfit smo izbrali prav to, in sicer rdeč hoodie s potiskom Miki Miške, sive kavbojke, spodaj privihane na gor, in bele nizke čevlje.

Za zadnji outfit smo izbrali črno oprijeto majico s prepletenimi vrvicami na ramenih, črne hlače s potiskom rož, črne čevlje z lesketajočim podplatom. Da popestrimo outfit, smo izbrali še jakno v nežnih roza odtenkih.

Model: Urša Matoh
Ličenje: Pia Rezelj Fornezzi
Modne nasvete pripravila: Ema Gracel

KRIŽANKA

Odgovori na vprašanja in odgovore napiši v tabelo.

1. Leseni predmet, ki vsebuje grafit, in s katerim pišemo.
2. Vir umetne svetlobe.
3. Popisan papir, označen s številkami. Najdemo ga v knjigi.
4. Zbirka zemljevidov, ki so zbrani v knjigi.
5. Začne se z veliko začetnico in konča z vprašajem.
6. Vozilo za prevoz večjega števila oseb v javnem prometu.
7. Namizna igra, pri kateri premikamo figure (npr. tekača …).
8. Vzgojno-izobraževalna ustanova, v kateri poteka pouk.
9. Z njo zapišemo glasove.
10. Smer neba, proti kateri kaže zvezda severnica.

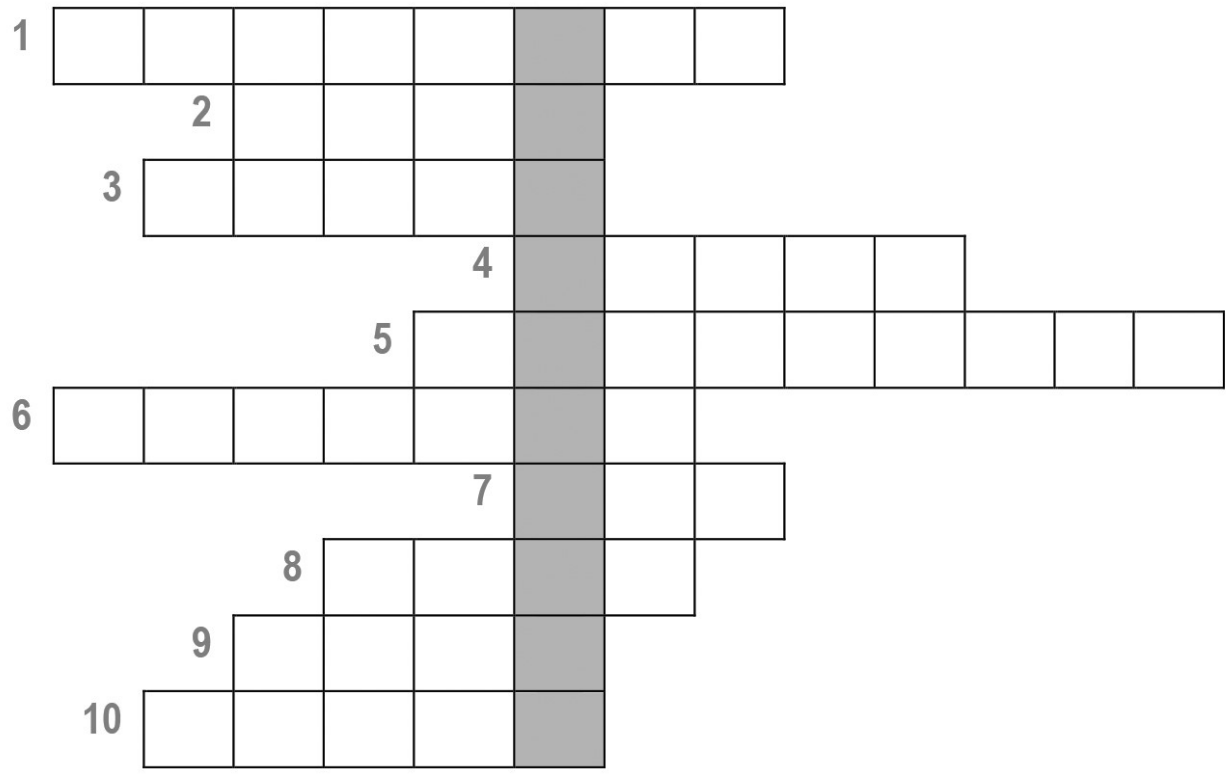

Filip Fortuna, 8. a

SLOVO DEVETOŠOLCEV

Spet je prišel ta čas v letu, ko se poslavljamo najstarejši učenci. Vsa ta leta smo se pridno učili, marljivo delali za šolo in bili strpni. Komaj smo prestopili vrata 1. razreda, že smo se znašli na koncu 9. razreda, saj nam je čas hitro mineval. Kako pa ne bi, če smo v vseh teh letih postali pravi prijatelji in se imamo skupaj zelo lepo. Sklenili smo veliko prijateljstev v teh devetih letih in se dovolj naučili, da vstopimo v srednje šole. Od učencev in učiteljev se bomo poslovili na naši valeti, v katero smo vložili veliko truda.

Vaši devetošolci

Mia Oberč, 9. a